16e jaargang, nummer 1, juni 2009

Tolle belege

Uitgave van Semper Floreat, de oudleerlingenvereniging van het Erasmiaans Gymnasium, verschijnt twee keer per jaar

Dé nieuwe rector

Op 24 maart 2009 is het nieuws bekend gemaakt: Paul Scharff, de huidige rector van het Libanon Lyceum zal per 1 augustus 2009 aantreden als nieuwe rector van het Erasmiaans Gymnasium. Hij is unaniem gekozen door de Benoemingsadviescommissie.

Wie op zoek gaat naar informatie over de man merkt al snel dat er geen negatieve geluiden te horen zijn. Het Libanon ziet hem met lede ogen vertrekken. Of het moet zijn dat hij alleen MO A Frans heeft en misschien niet opgewassen zou kunnen zijn tegen al dat academische geweld binnen het Erasmiaans. Een interview is gelukkig zo geregeld om te weten wat voor vlees we in de kuip hebben. Al bij aanvang blijkt: géén vlees in de Kuip. Hij wil wel even doen alsof hij Feyenoord leuk vindt, maar hij is en blijft voor Ajax. Kijk, dan hebben we toch een minpuntje!

De geboren Amsterdammer Paul Scharff, woont in Rotterdam. Hij heeft twee kinderen, een zoon van 24 en een dochter van 20. Als leraar Frans heeft hij lange tijd in Almere gewerkt. Samen met zijn collega's heeft hij daar een nieuwe school mogen helpen opzetten en zien uitgroeien van 0 naar 1600 leerlingen. Alle baantjes heeft hij gedaan: leraar, teamleider, coördinator en uiteindelijk conrector.

De eerste lichting die zich in Almere ging vestigen kwam uit de achterstandsbuurt van Amsterdam en dat was terug te vinden in de leerlingenpopulatie. Hij heeft er heel erg veel geleerd, zegt hij. Daarna werd hij rector in Amersfoort, is daar ook nog drie jaar bestuurder geweest om vervolgens naar Zwolle te vertrekken. Hij had het daar naar zijn zin. Maar het bloed kruipt waar het niet gaan kan en zes jaar geleden begon de grote stad hem toch wel weer te trekken. Amsterdam of Utrecht had hij op het oog, niet Rotterdam. "Als je nooit iets met een stad als Rotterdam hebt gehad is Rotterdam nou niet een stad die tot de verbeelding spreekt". Maar toen het Libanon Lyceum op zijn pad kwam werd dat het toch. Hij vindt het leuk op het Libanon, het is een heel goede en prettige school. En inmiddels is hij zover dat hij ook niet meer weg wil uit Rotterdam.

Een half jaar geleden bedacht hij zich dat, als hij nog één keer zou willen veranderen – hij is nu 57 – dat dan wel nu moest gebeuren. Hij wist dat de vacature op het Erasmiaans er aan zat te komen. Pas toen hij die daadwerkelijk onder ogen kreeg besloot hij te gaan solliciteren.
"Ik was altijd op scholengemeenschappen geweest dus het categoriale gymnasium is voor mij nieuw. Dat maakt het wel heel leuk en spannend om iets te gaan doen wat ik nog nooit eerder heb gedaan. Ik vermoed dat ik toch in een andere wereld terecht kom dan op al die andere scholen waar ik gezeten heb en dat zijn er acht geweest! Het beeld dat ik van de school heb, is dat het een erg goede school is waar heel veel goede docenten werken die veel te bieden hebben, maar ook meer autonoom zijn dan dat ik gewend ben."

vervolg : **PAGINA 3**

IN DIT NUMMER:

Edwin de Vries
De acteur en schrijver over zijn tijd op het Erasmiaans en de rol van Van der Velde
4

Terugblik Lustrum
November 2008
7

foto: © Bart Michielsen

De Dichter des Vaderlands
Ramsey Nasr vanuit Berlijn over meisjes en Belgen
8

EN VERDER:

STICHTING BOOR tweede gymnasium 3
CITO korte uitleg 3
FATAAL ONGELUK onbeschrijflijk verdriet 3
DE NIEUWE LICHTING verwachtingen 5
MARGRIET BERKHOUT afscheid 6
BEAUTY & BRAINS fotomodel Roos 9
OVIDIUS AAN BOORD wandkleden 10
DE VERTELLER joop keesmaat 12
SEMPER FLOREAT profielen & oproepen 14
NOTULEN alv februari 2009 15
SERVICEPAGINA ledenmutaties & prijsvraag 16

praefatio

Een compleet nieuwe Tolle Belege als eerste kennismaking met jullie nieuwe bestuur.

Allereerst veel dank aan het oude bestuur onder leiding van Hanneke van der Wel. De kerntaken van het bestuur zijn: lustra organiseren, Tolle Belege en netjes op het geld passen. Iedereen heeft kunnen zien, lezen en merken dat ze dat voortreffelijk hebben gedaan. Met name het laatste lustrum was fantastisch. Ze hadden toen al besloten er na al die jaren mee op te houden. Formateur Marielle Gispen heeft toen de kandidaten bij elkaar gezocht voor een nieuw bestuur. Als enige overblijver van het vorige bewaakt zij de continuïteit. Walter Baghuis is het creatieve genie achter deze Tolle Belege. Dennis Boddé en Marielle werken aan een Erasmiaanse DVD en over 4 jaar organiseren we weer een lustrum.

Kees de Graaff past op het geld en Judith Wegman en Marjolein Leibbrandt zorgen voor de modernisering van de organisatie. Een echt vernieuwende visie hebben we niet. Eerst maar eens kijken of dit allemaal lukt. Andere oud-leerlingenverenigingen activeren hun netwerken en gebruiken hun website om elkaar weer te vinden en op te zoeken. We weten het niet.
De gemiddelde Erasmiaan redt zich wel, vindt het leuk om Tolle Belege te lezen en komt eens in de vijf jaar naar het lustrum. We staan echter open voor alles. We horen het graag.

Veel leesplezier met ons eerste nummer nieuwe stijl. Hopelijk bevalt het jullie. Graag jullie reactie naar Walter (wbaghuis@compubest.nl). Dank vorige bestuur voor de rijdende trein waar we op mogen springen.

door **KLAAS TASELAAR**

"Kan jij de Tolle Belege niet even gaan doen?" Zo ongeveer klonk de vraag in oktober 2008. Een charmante lach erbij en voor ik het wist zei ik: "Nee!" Enige uitleg was hier wel op zijn plaats, dus probeerde ik een opsomming: ik ben geen lid van Semper Floreat, ik vond het Erasmiaans helemaal niet leuk, ik heb geen kinderen op het Erasmiaans, ik weet helemaal niks meer van die tijd, ik ken er niemand meer.

Er is dus toch ergens wat gebeurd onderweg, anders zat ik dit stukje nu niet te schrijven. Er kwam een paar dagen na de eerste vraag een telefoontje. Weer uiterst charmant en ergens werden de juiste zenuwen geprikkeld en besloot ik dat telefoontje met: "Ja, ik doe het!" Dat had te maken met het nieuwe bestuur, waarvan ik er veel ken en met de mogelijkheid om de Tolle Belege een compleet nieuw gezicht te geven. Kijk, dat vind ik nou leuk om te doen. Ook werd er nog even teruggegrepen naar mijn tijd op het Erasmiaans en besefte ik, dat ik twee dingen moet scheiden. Ik heb namelijk wel negen leuke jaren op het Erasmiaans gehad. Dat lag niet aan de school, dat had te maken met de medeleerlingen en een paar docenten.

Het eerste contact met het nieuwe bestuur bevestigde mijn gevoel. Dit is een goede groep: Klaas, mijn oude leraar Geschiedenis. Marielle, het gezicht van cabaret Grasmus. Marjolein, de zus van jeugdvriend Joost. Kees, een aantal jaren linksbuiten in mijn voetbalteam. Dennis, de neef van Mike Boddé. En Judith, de jongste van het stel, geheel onbekend voor mij, maar ook geen moeilijk type en allemaal enorm enthousiast. Een goed begin.

Dit stuk staat, als alles goed loopt, in de Tolle, die in de tweede helft van juni 2009 op de mat ploft, gevuld met items, die betrekking hebben op het Erasmiaans, de oud-Erasmianen, de Vrienden van het Erasmiaans en de docenten. We hadden voor zo'n eerste nummer genoeg items en dat betekende even overuren draaien. Gelukkig krijgen we hulp. Vaste schrijver Eppo van Velthuizen doet weer mee en ook Ben Trijzelaar, nu nog herstellende van een operatie, zal voor de Tolle in de pen klimmen.

Het is nog even wennen en we hebben nog geen idee of het allemaal werkt. We hebben wel ons best gedaan om een gevarieerd en inspirerend nummer te maken. Laat even weten wat jullie ervan vinden, maar wees voorzichtig met al te zware kritiek: we hebben er veel tijd in gestoken.

Na Marielle was ik waarschijnlijk de meeste tijd kwijt met dit nummer en ben ik er achter gekomen, dat ik het leuk vind. Heel leuk. Niet alleen leuk om te schrijven, een nieuwe lay-out te ontwerpen, onderwerpen te kiezen. Maar ik vind het gewoon leuk. Leuk om weer tussen Erasmianen te zijn.

hoofdredactie **WALTER BAGHUIS**

vervolg van: **DE VOORPAGINA**

Hij is geen academicus. Hij heeft klare wijn geschonken over zijn opleiding en geeft ook toe liever wel academicus te zijn geweest, net zo goed als hij ook graag gymnasiaal onderwijs zou hebben gevolgd. Maar hij komt, zoals hij zelf zegt, uit een milieu waarin het onbestaanbaar was dat je naar de universiteit zou gaan. Ziet hij er daarom niet tegenop om zo als rector het docentencorps op het Erasmiaans aan te gaan voeren?

"Het feit dat ik geen academische titel heb is wel het laatste waar ik me zorgen om maak. Ik heb genoeg ervaring op andere scholen opgedaan. Ik denk dat ik tussen mijn 25e en 57e jaar heel veel dingen geleerd en ervaren heb. Maar of ik ergens gelijk in heb of niet, kan niet afhangen van een academische titel. Ik heb geen verstand van scheikunde en ook niet van Latijn maar ik heb toch altijd als rector iets kunnen betekenen op de scholengemeenschappen waar ik heb gewerkt."

"Ik vertrouw op mijn intuïtie, op mijn mensenkennis en op mijn collega's."

Het Libanon, waar hij nu nog werkt, heeft een periode gekend waarin het leerlingenaantal sterk terugliep. In de zes jaar dat hij rector is op het Libanon, heeft hij de school weer boven een twijfelachtige reputatie uit kunnen tillen. Het is nu een school die weer aantrekkelijk is geworden voor leerlingen die er vroeger ook heen gingen.

"Als je ziet gebeuren dat MAVO/HAVO/VWO voornamelijk door allochtone kinderen bezocht worden, dan betekent dat zakelijk gezien dat je HAVO/VWO niet overeind houdt. Het voortbestaan van de school komt dan in gevaar. Onderwijskundig moet je het dan anders aan gaan pakken. Je probeert een profiel te bedenken waarvan je hoopt dat het aansluit bij de wensen van ouders om zo een kentering tot stand te brengen en weer aantrekkelijk te worden voor iedereen. Els Oosterlaan (huidig conrector Erasmiaans, daarvoor werkzaam op het Libanon: red.) heeft ook een heel belangrijke rol gespeeld in dit proces. Vervolgens hebben we de basis-scholen betrokken bij ons plan. Het gaat de goede kant op met het Libanon. Alles wat we gerealiseerd hebben daar, is nog niet helemaal af en nog een beetje wankel maar het gaat absoluut de goede kant op. Want het kan snel verkeerd gaan, hoor. Als je even niet oplet dan kom je in de verkeerde dynamiek als school en dan is het soms bijna niet meer terug te draaien."

Op de vraag waar hij goed in is, zegt hij: 'in het enthousiasmeren van mensen en goed naar ze luisteren'. Dat mag hij op het Erasmiaans weer gaan doen. De school heeft een beladen tijd achter de rug. Jaren van spanningen en onrust die uiteindelijk hebben geleid tot het vertrek van rector Berkhout, vorig jaar augustus. Peter Broerse heeft als interim rector het roer tijdelijk overgenomen, maar in juni zal zijn taak erop zitten.

Heeft Scharff al enig idee hoe hij het gaat aanpakken op het Erasmiaans? "Potentieel lijkt het Erasmiaans me een superschool met veel kwaliteit, maar er wordt gezegd dat door het geruzie van de afgelopen jaren er veel energie is weggelekt. Aan mij de taak om te zorgen dat 95% van de energie gaat zitten in goed werken met elkaar. We hebben met z'n allen een klus te klaren en dat moeten we op een prettige manier doen met elkaar. En laten we dan vooral gewoon doen. En daarmee bedoel ik dat we moeten kunnen benoemen wat er goed gaat, maar ook wat er minder goed gaat. En in het laatste geval ga je kijken wat je eraan kunt doen. Ik ben niet van pappen en nathouden en ik ben ook niet van dogma's. De kunst is om een klimaat te scheppen dat je het daar 'gewoon' over kunt hebben zonder dat het bedreigend of hiërarchisch is. Tot nu toe is me dat altijd min of meer wel gelukt."

Onderwijs is mensenwerk, vindt hij, en onderwijs is dienstverlening. Het is de leraar die het doet en de dienstverlening moet kwalitatief in orde zijn. Hij is absoluut niet van plan de docenten te gaan voorschrijven hoe ze les moeten geven. Voor hem tellen de resultaten en hoe de leerlingen het ervaren.

"De kunst van het vak is inspireren. Want welk onderzoek je ook raadpleegt of welke leerling je het vraagt, de leraar moet het doen. Dat is nou het mooie maar tevens het kwetsbare van het vak. Een inspirerende leraar die de leerlingen weet te boeien en resultaten boekt? Mooi! Daar ga ik niets aan doen want wie ben ik om te zeggen hoe iemand les moet geven? Alleen moet je wel af en toe even vaststellen of iemand nog steeds inspirerend genoeg gevonden wordt door de leerlingen. We moeten leerlingen niet onderschatten. Die kunnen het heel goed aan dat de ene leraar het anders doet dan de andere. Leraren moeten vooral hun eigen stijl houden, alleen binnen het kader van de afspraken die we met elkaar maken.

Ik heb ook niets tegen zelfwerkzaamheid van de leerlingen, maar het valt of staat met de opdrachten die de leerlingen krijgen. Dus, ze niet een beetje laten surfen op internet en dan een mooi kaftje om het werkstuk heen. Je mag echt van leerlingen verwachten dat ze zich ergens in verdiepen, omdat het moeilijk is. Daarom is de kwaliteit van de opdrachten zo belangrijk, maar daarin wordt meestal niet geïnvesteerd. Het is ook heel ingewikkeld om goede opdrachten te bedenken, want het stelt hoge eisen, ook aan de controleerbaarheid."

Het Erasmiaans heeft een hoop achter de rug. De rector heeft het veld moeten ruimen. Een aantal docenten staat bekend om hun grote ego's. Ziet hij er tegenop? En wat is het eerste dat wordt aangepakt op school? "Ik vertrouw op mijn intuïtie, op mijn mensenkennis en op mijn collega's. Ik ben op mijn 22e begonnen in het onderwijs. Ik ben nu 57. Het zou raar zijn als ik nu nog zaken tegenkom waarvan ik denk, dat heb ik nog nooit gezien.

Ik weet dat leraar zijn niet gemakkelijk is. Het is heel intensief. Dan moet je als schoolleiding zorgen dat de randvoorwaarden deugen. Dat is mijn werk: zorgen dat de docenten hun werk kunnen doen. Dus ik moet zorgen dat er rust is, dat het kopieerapparaat het doet, dat het rooster klopt, dat er krijtjes zijn, dat het gebouw in orde is. Daar ga ik mee beginnen, want als mijn eigen werk niet in orde is hoef ik ook niets van de docenten te vragen.".

Wat kunnen we nog zeggen: geen negatieve verhalen over hem in omloop, unaniem gekozen door de Beroepsadviescommissie en het Libanon wil hem absoluut niet kwijt: het klinkt allemaal te mooi om waar te zijn. Ook ik heb een zeer prettige, vertrouwenwekkende indruk van hem gekregen na dit gesprek. Scharff is er niet van onder de indruk.

"Ach, het gaat erom wat men over een jaar van mij vindt. Dan is men dit echt wel vergeten."

De resultaten, daar gaat het om.

door **MARIELLE GISPEN-PRONK**

colofon

16e jaargang, nummer 1, juni 2009

Tolle Belege is een uitgave van Semper Floreat, de oud-leerlingenvereniging van het Erasmiaans Gymnasium en verschijnt twee keer per jaar. Oplage:1.500

Redactie & Bestuur:
Marielle Gispen-Pronk, Marjolein Leibbrandt, Judith Wegman, Kees de Graaff, Klaas Taselaar, Dennis Boddé, Walter Baghuis

Correspondentieadres:
Semper Floreat p/a
Tankenberg 140
2905 RC Capelle aan den IJssel
Bankrekeningnummer:
2150276 t.n.v. Semper Floreat

De contributie bedraagt € 12 per jaar of € 7 voor studenten (max. 5 jaar)

Opmerkingen/reacties/rectificaties/kopij:
administratie@semperfloreat.nl
Meer informatie over Semper Floreat op onze website www.semperfloreat.nl

Ontwerp en vormgeving
TradeMARC design&layout
www.trademarc.nl

“Als kinderen aan de criteria voldoen, moeten ze toegelaten worden”

Al geruime tijd doen wilde verhalen de ronde over het succes en het gevaar van succes van het Erasmiaans Gymnasium. Tot twee jaar geleden was de school er steeds in geslaagd alle kinderen die zich aangemeld hadden, en conform de toelatingscriteria in aanmerking kwamen, te plaatsen. Zelfs kinderen die niet op alle fronten voldeden aan de eisen, maar op basis van hun motivatie een kans maakten, konden in de meeste gevallen op het Erasmiaans terecht. Van loting is nooit sprake geweest, maar de belangstelling voor het Erasmiaans is groot.

door **MARIELLE GISPEN-PRONK**

Vorig jaar leek die belangstelling zelfs explosief toegenomen. Er werd gewerkt met wachtlijsten van aankomende leerlingen die graag een plaatsje wilden krijgen op de school. Het schisma, waar de school mee te maken heeft gehad, was toen nog niet bekend bij het grote publiek. Al jaren kampte de school met interne conflicten tussen een deel van de docenten en de toenmalige rector. Was er tot die tijd nog sprake geweest van conflictbeheersing; de docenten besloten de zaak nu op scherp te zetten. Daarmee kon de toestand niet langer meer binnenskamers blijven en eind juni vorig jaar escaleerde het. Dat leidde onder andere tot het vertrek van de rector. De hele gang van zaken ontsnapte niet aan de aandacht van de pers. Vanaf dat moment kon ook de buitenwereld meegenieten van het wel, maar veeleer van het wee van de school. Voor aantasting van het succes van de school werd gevreesd.

Na een aantal rigoureuze maatregelen zou de rust nu weergekeerd moeten zijn op school. Toch spreken sommigen hun twijfel uit over de consequenties van de hele gang van zaken. Het succes van een school laat zich immers het best vertalen in het aantal nieuwe aanmeldingen.

De school leek nog niets te hebben ingeboet aan haar succes. Voor het schooljaar 2008-2009 werd er zelfs een 8e brugklas geformeerd. Dit zou eenmalig zou zijn, want de school barstte bijna uit haar voegen.

Ook dit jaar (2009-2010) gonsde het van de geruchten. Er zouden zoveel aanmeldingen zijn dat leerlingen, die niet in alle opzichten voldeden aan de toelatingscriteria, niet meer op basis van hun motivatie toegelaten konden worden. Dat werd als verontrustend nieuws ontvangen bij ouders en docenten en riep onder andere de volgende vragen op: Er hebben zich wel 275 kinderen aangemeld: hoe moet dat nu verder? Tot welk aannamebeleid zal de school nu over moeten gaan? Komt er nieuwbouw bij? Zo ja, waar? Is daar nog ruimte voor? Indien de huidige locatie niet voorzien kan in de behoefte, is een filiaal elders in de stad dan niet een alternatief? Komt er een tweede Erasmiaans op Zuid?

Om een einde te maken aan deze geruchtenstroom nam Tolle Belege contact op met de stichting BOOR (Bestuur Openbaar Onderwijs Rotterdam). Stichting BOOR is het schoolbestuur van het openbaar onderwijs in Rotterdam. Het bestuur is onder te verdelen in het College van Bestuur en het Algemeen Bestuur. Het College van Bestuur is belast met de dagelijkse bedrijfsvoering en de operationele gang van zaken en wordt gevormd door twee personen: de heer W.H. Blok, voorzitter en de heer J.C. Rath, lid.

Tolle belege sprak met de heer Rath. “Vorig jaar zijn wij verrast door een hoge inschrijving. Dat was eigenlijk onverwachts en dat heeft ertoe geleid dat op het allerlaatste moment is besloten een extra brugklas te formeren. Omdat we er niet op hadden gerekend was dat in financieel opzicht een gewaagd besluit.

Dat besluit hebben wij genomen omdat wij namelijk vinden dat, als kinderen belangstelling hebben voor het openbare gymnasiaal onderwijs en aan de criteria voldoen, ze toegelaten moeten worden.

Er hebben zich dit jaar in eerste instantie 250 kinderen aangemeld. Ze zijn allemaal gescreend op de toelatingseisen en er is met allen een motivatiegesprek gevoerd. Het resultaat hiervan is dat er 215 geplaatst zijn op het Erasmiaans. Dat betekent een continuering van 8 brugklassen. Het totaal aantal leerlingen blijft nagenoeg stabiel. Maar in de aanloop naar dit scenario gingen er verhalen rond dat heel erg veel leerlingen zich hadden aangemeld en dat de situatie onhoudbaar zou worden op de huidige locatie.

Het aannamebeleid kent geen enkele wijziging ten opzichte van vorig jaar. De motivatie speelde mee en daarmee zijn ook kinderen toegelaten die niet aan de CITO-score van minimaal 545 voldeden.

Al vanaf 2008, toen er die extra brugklas werd geformeerd, hoor ik dat de druk zo groot zou gaan worden. Het zou allemaal heel spannend zijn! Maar zo spannend is het helemaal niet! De belangstelling is gewoon minder dan sommigen ons hebben doen geloven.”

De belangstelling is dan ook minder ten opzichte van vorig jaar, maar het bestuur blijft hoe dan ook kritisch ten aanzien van de huisvesting van deze leerlingen.

“Uit onderzoek bleek dat het huidige leerlingenaantal te hoog is voor het bruto-vloeroppervlak. Er is ook een rapport opgesteld waarin nog eens aangetoond wordt dat het aantal vierkante meters te weinig is bij het huidige leerlingenaantal. Bij JOS (Jeugd Onderwijs en Samenleving, red.) is nu een aanvraag ingediend om op de plaats waar de school nu staat zelf de huisvestingssituatie te verbeteren. Het gaat dan om uitbreiding en herinrichting van het gebouw. Op zijn vroegst verwachten we in 2010 hiervoor budget te krijgen. Even voor alle duidelijkheid: het gaat hier dus om uitbreiding op de locatie zelf. Het Erasmiaans zal niet in twee filialen opgesplitst worden, omdat het Erasmiaans uniek is op de huidige plek.”

De vraag rijst onmiddellijk waar er dan gebouwd zou kunnen worden. Er zijn niet veel mogelijkheden meer om uit te breiden. Het Erasmiaans ligt behoorlijk klem tussen omringende gebouwen als de Hogeschool en de Unilever.

“Een van de laatste mogelijkheden zou de fietsenstalling zijn, bij de zij-ingang rechts. Het gaat daar om 650 m2 ruimte. Men is bezig een plan op te stellen om te kijken of die ruimte wat meer bij het gebouw betrokken kan worden. Er zal dan een andere oplossing bedacht worden voor de fietsenstalling. Het budget zal vanuit de gemeente toegekend worden en de verwachting is dat deze politieke beslissing eind 2009 zal vallen.”

Stichting BOOR is niet alleen bezig met de uitbreidingsplannen op de wat langere termijn. Ook het onderhoud van de school vraagt de aandacht.

Rath: “Tegelijkertijd willen we aanpassingen in het gebouw aanbrengen. Om een paar dingen te noemen: we proberen het aantal lokalen uit te breiden en de inrichting ervan te verbeteren. Knelpunten worden aangepakt zoals het gebruik van gangen in de pauzes, veiligheid in het gebouw.”

Het Erasmiaans is populair en geniet hoe dan ook grote belangstelling. Wordt er nu voorzien in een scenario als de belangstelling voor deze school verder toeneemt?

“Mocht in de toekomst de belangstelling voor het openbaar gymnasiaal onderwijs zich verder ontwikkelen in Rotterdam dan moet je je als bestuur gaan beraden over een alternatief aanbod. Een alternatief zou dan kunnen zijn dat er een tweede openbaar gymnasium op Zuid komt, eventueel gebruikmakend van de expertise van het Erasmiaans. We zijn het nu aan het onderzoeken, want er zijn heel wat varianten denkbaar. Je zou kunnen denken om een gymnasiale afdeling wat prominenter neer te zetten, zoals wel meer scholen doen. Het is niet gezegd dat je een apart categoriaal gymnasium moet starten. Maar het gaat hier nog om een plan. Wij zijn van diverse instanties afhankelijk. Het verhaal zou ook wat sterker geweest zijn als er nu sprake was geweest van een enorme druk op de locatie, maar dat is niet het geval dit jaar.”

Het Erasmiaans blijft een van de paradepaardjes van BOOR. Rath: “Ik wil ook nog graag benadrukken hoe fantastisch ik het vind dat het Erasmiaans zoveel allochtone kinderen opneemt. Het is een beeld dat je niet vaak tegenkomt op gymnasia in andere steden”.

CITO

Met enige regelmaat kunt u in de Tolle belege de term CITO score tegenkomen. Voor wie nog geen kinderen heeft in het voorgezet onderwijs of zelf nooit een dergelijke toets heeft hoeven afleggen is het wellicht niet helemaal duidelijk waar het nu om gaat.

DAAROM treft u hier een korte uitleg aan van het begrip. Tolle belege heeft gebruik gemaakt van Wikipedia als bron. De CITO eindtoets basisonderwijs, afgekort Citotoets, is een toets van CITO (Centraal Instituut voor Toetsontwikkeling; een organisatie voor het opstellen van examens en toetsen) die leerlingen van het Nederlandse basisonderwijs in groep 8 (voorheen de zesde klas lagere school) afleggen. De toets bestaat uit meer keuzevragen. De toets is een hulpmiddel bij de keuze voor het voortgezet onderwijs. Aan de hand hiervan wordt een advies gegeven over het best passende type vervolgonderwijs voor het kind. Maar ook het advies van de basisschool is van belang.

Er kan een score van 501 tot 550 worden gehaald. Voor deze schaal is gekozen om de indruk weg te nemen dat het hier om een examen of een IQ-test zou gaan. Bij een bepaald resultaat zou het volgende advies kunnen horen:

533– 536 VMBO/HAVO
534 – 541 HAVO
538 – 545 HAVO/VWO brugklas
545 – 550 Atheneum, Gymnasium, Tweetalig Voorbereidend Wetenschappelijk Onderwijs

Niet alle scholen hanteren de indicatienormen als een absoluut selectiecriterium. Er is ook nogal kritiek op deze toets. Enkele kritiekpunten zijn bijvoorbeeld: de toets is maar een momentopname; het kind wordt gedurende de lagere schoolperiode gevolgd en het moet dus bekend zijn wat het kind kan; er wordt te veel waarde aan de toets gehecht; het kind komt te veel onder druk te staan.

kort nieuws

Onbeschrijflijk verdriet na fataal ongeluk

ROTTERDAM/KRIMPEN A/D IJSSEL - Dit verdriet laat zich niet beschrijven, zegt Jankees Ouwerkerk, conrector bovenbouw van het Erasmiaans Gymnasium in Rotterdam.

DE twee 17-jarige slachtoffers van het dodelijke auto-ongeluk, gisterochtend in België, zaten in het examenjaar van zijn school. Het derde slachtoffer, de bestuurster van de wagen, deed in 2005 eindexamen aan het Erasmiaans Gymnasium. De drie meiden, uit Krimpen aan den IJssel en Rotterdam, kwamen om het leven na een avondje stappen in het Belgische Gent.

Honderden leerlingen waren gisteren op de school voor het debat-festival Erasmiaans Europees Parlement. Ze werden om twee uur 's middags ingelicht en opgevangen. De debatten werden afgelast en de vlag voor het schoolgebouw ging halfstok. Ook vandaag worden leerlingen opgevangen op school.

Een van de verongelukte scholieren hockeyde bij Victoria in Rotterdam. Daar zijn ze sprakeloos. De teammanager van team, waar het 17-jarige meisje uit Krimpen aan den IJssel speelde 'is helemaal stuk'. „Iedereen hier."

Ries Jansen, burgemeester van Krimpen aan den IJssel werd zondagmiddag ingelicht. Hij kent de familie van de zusjes persoonlijk en gaat vandaag op bezoek. ,,Afschuwelijk, wat zo'n gezin is overkomen."

Buurtbewoners in Krimpen valt het bericht rauw op het dak. „Die mensen krijgen het wel voor hun kiezen," zegt een buurman. Zijn vrouw beaamt dat, doelend op de strijd van de familie om hun gehandicapte zoon een zelfstandig bestaan te geven. „En dan nu dit. De meiden waren zo talentvol en genoten van het leven. Afgelopen. Over en uit."

Uit: **AD: ZONDAG 16 NOVEMBER 2008**

IN MEMORIAM

Op zondagochtend 16 november 2008 kwam door een noodlottig ongeval een einde aan de levens van drie Erasmianen.

Annemarie Waaijer, haar zus Fleur en hun vriendin Demi Wuestenenk kwamen terug van een muziekfestival in België. De auto, met Annemarie achter het stuur, raakte van de weg waarop hij tegen de vangrail aankwam en vervolgens tegen een brugpijler klapte. De meisjes waren op slag dood.

Het was een ongelooflijke slag die het Erasmiaans en zijn leerlingen te verwerken kregen. Drie meisjes, in de bloei van hun leven, met hun toekomst nog voor zich. Annemarie, oud-leerling, studeerde in Delft. Fleur en Demi zaten midden in hun eindexamenjaar. Vrijdagmiddag bespraken ze hun toekomstplannen nog met hun vriendinnen.

Direct na het vernemen van het ongeluk heeft de school alle leerlingen van de bovenbouw telefonisch op de hoogte gesteld. De school was die middag open voor hen die daar troost en steun bij elkaar wilden vinden.

De volgende ochtend werden alle leerlingen in de aula opgevangen. Er was een condoleancehoek ingericht met condoleanceregisters, kaarsen en foto's van de meisjes. Alle schoolexamens en proefwerken werden twee weken uitgesteld. De leerlingen van de zesde klas hoefden die week niet aan de lessen deel te nemen. De verslagenheid was heel groot.

Het was een totaal ontwrichte periode waarin de school niet veel meer kon doen dan de leerlingen zo goed mogelijk opvangen. Het Erasmiaans was in diepe rouw gedompeld.

De belangstelling voor zowel de begrafenis van Annemarie en Fleur en als de crematie van Demi was heel erg groot. Beide plechtigheden waren zeer emotioneel en er is op indrukwekkende wijze afscheid genomen van de drie meisjes.

Het bestuur van Semper Floreat wenst de ouders, familie en vrienden van Annemarie, Fleur en Demi heel veel sterkte om dit grote verdriet te dragen.

door **MARIELLE GISPEN-PRONK**

Edwin de Vries spreekt vrijuit over zijn tijd op het Erasmiaans en de rol van Van der

Lichten aan, camera dra

door **MARIELLE GISPEN-PRONK en DENNIS BODDÉ**

Zijn bijdrage aan het symposium over oud-rector Rein van der Velde bracht acteur Edwin de Vries sinds jaren weer terug op zijn oude school. Het symposium werd een groot succes en niet in de laatste plaats door het optreden van De Vries zelf. Hij wist een kant van Van der Velde te belichten die nog maar weinigen kenden. Reden om Edwin de Vries nog eens op te zoeken. Voor hen die het symposium niet hebben kunnen bijwonen.

We worden door Edwin de Vries thuis ontvangen. In ons kielzog twee professionele cameramensen, compleet met steekkar om de camera's en belichtings- en geluidsapparatuur mee te torsen. Het interview zal ook gefilmd worden, omdat Semper Floreat bezig is met het maken van een dvd over het Erasmiaans. We zien ons wel genoodzaakt ons te verontschuldigen tegenover Edwin de Vries, want deze grote delegatie suggereert ook een professionaliteit van de kant van de interviewers. Dat moet dus eerst even rechtgezet worden.

Het kost de twee cameramensen nogal wat tijd om alles klaar te zetten en intussen bekijken wij de keuken en de zitkamer. De zitkamer waar het interview zal plaatshebben, heeft aan drie kanten ramen met uitzicht op de tuin. Een heerlijke plek om te zitten, maar voor de belichting, zo bleek later, wat lastig, omdat het zonlicht daar constant verandert.

Onderweg naar Edwin toe hebben we getracht ons een beeld te vormen van hem. We weten dat hij op school al heel veel aan toneel deed. Daar gaat veel tijd inzitten en wij weten als recidivisten dat consequenties dan niet kunnen uitblijven. Hij moét dus minstens één keer zijn blijven zitten, óf net met de hakken over de sloot zijn overgegaan. Niets blijkt minder waar. Al voor het interview stellen we Edwin deze vraag. Hij is nog nooit blijven zitten. Hij was een alfa bij uitstek, want hij vond het heerlijk om te vertalen en hij bleek dan ook talent te hebben voor de klassieke talen. Van der Velde had zelfs graag gezien dat hij oude talen was gaan studeren. Maar een en ander pakte heel anders uit.

De lichten zijn aan, de camera draait. Het interview kan beginnen. Edwin de Vries vertelt.

Hij verhuisde met zijn ouders en oudere broer in de jaren zestig van Arnhem naar Rotterdam waar zijn vader, acteur Rob de Vries, directeur van het Nieuw Rotterdams Toneel werd. Zijn vader vond dat zijn beide zoons de beste opleiding moesten krijgen die er was in Rotterdam, en dat was het Erasmiaans.

Edwin herinnert zich de school als absoluut stijf en hiërarchisch. Een bekakte school ook. Men zag er keurig uit en Edwin en zijn broer kwamen toch wel uit een voor Erasmiaanse begrippen artistiek milieu: te vrijgevochten voor deze conservatieve school. Zijn broer kreeg anonieme briefjes van meisjes in zijn zak gestopt met het verzoek of hij voortaan een jasje aan wilde trekken, want dat werd nou toch wel eens tijd. Edwin zelf ging in een spijkerbroek naar school: dat kon echt niet! Dat deed je niet op het Erasmiaans.

"Het waren de jaren 60 en mijn broer en ik werden beschouwd als de hippies van de school. Ik was van de generatie die een beetje ging rebelleren. De sfeer moest wat losser worden op school. Bovendien was het al een tijd van veranderingen. 1962 tot 1968 was de hippietijd, de revolutionaire tijd. Maar bij ons op school werd niet gerookt en gedronken. Drugs waren al helemaal niet aan de orde, dat kenden we amper. Daar kwam ik pas mee in aanraking toen ik in Amsterdam ging studeren. Maar in die tijd op school zou je het echt niet in je hoofd halen een stickie te roken. We hadden vroeger ook geen spannende feesten. Er waren klassenavonden en culturele avonden. Ik genoot van de culturele avonden, maar de feesten waren soms wel saai. Het was wel heel wat anders dan wat ik nu meemaak met mijn zoon, die in de vierde klas van het gymnasium zit. Zijn school stuurt de ouders een brief met de mededeling dat er een blaastest gedaan zal worden voordat de leerlingen het feest in mogen."

Dan komt de cameraman tussenbeiden. Het laatste gedeelte van het interview moet over, want er is iets niet goed met de belichting. Wij zijn een beetje van ons apropos, maar Edwin heeft daar geen enkele moeite mee en begint zijn verhaal weer van voren af aan.

Hij heeft zijn schooltijd als een fantastische tijd ervaren. Het was de eerste twee jaar wel even wennen, de overgang van Arnhem naar een grotere, heel andere stad als Rotterdam. Hij had toen al astma en moest veel lessen verzuimen, maar in de tweede klas begon hij met toneelspelen. Zijn moeder ging regisseren op het Erasmiaans. Ook Van der Velde bemoeide zich graag met het toneel en vertaalde niet alleen de toneelstukken, maar regisseerde ze ook.

"Ik herinner me dat we, toen ik in de vierde klas zat, een stuk van Shakespeare hebben opgevoerd onder de regie van mijn moeder. Er was nog één rol onbezet en dat was die van de nar: een belangrijke, moeilijke rol. Ik vroeg aan Van der Velde, toen conrector, of hij die rol niet op zich wilde nemen, maar dat vond hij een belachelijk idee. Na een paar dagen kwam hij er toch zelf op terug met de vraag of de rol nog steeds niet bezet was. Hij heeft het toen maar gedaan en dat was maar goed ook, want de uitvoering werd een groot succes. Hij kreeg veel open doekjes en heeft ervan genoten. Hij kon erg goed toneelspelen. Voor de klas gedroeg hij zich ook een beetje als een nar, stond eigenlijk veel grappen te maken, maar dat begreep nooit iemand."

In de derde klas speelde Edwin mee in de Griekse tragedie Iphigeneia in Aulis van Euripides. Het was een heel zwaar stuk, geregisseerd door Van der Velde.

"Ik speelde Agamemnon. Ik was vrij klein van postuur dus veel te klein voor die rol. Mijn dochter in het stuk werd gespeeld door Marianne van der Velde, de dochter van Rein van der Velde. Zij zat al in de vijfde klas maar moest, ondanks dat leeftijdverschil, mijn dochter spelen".

Er bloeide in het echt ook nog eens een liefde op tussen Edwin en zijn 'toneeldochter'. Een jongen uit de derde klas, met een meisje uit de vijfde! Dat was in die tijd zeer spraakmakend en dat zou het in deze tijd ook nog wel geweest zijn. Een verschil van drie jaar is groot op die leeftijd, zeker als het meisje ouder is! Zulke jaren tellen als hondenjaren. Maar Edwin en Marianne hadden besloten zich daar niets van aan te trekken. Zij vonden het volstrekt normaal. Ook Van der Velde had er geen enkele moeite mee en vond het gezellig er een 'schoonzoon' bij te hebben gekregen. Edwin kwam er heel vaak over de vloer.

Edwin hield veel van vertalen en dat was maar goed ook, want in die tijd had je nog 16 uur per week les in oude talen.

"Ik vond het fantastisch om Griekse tragedies te vertalen. Daar maakte ik echt een kunst van. Van der Velde hoopte dat ik oude talen zou gaan studeren maar ik had eigenlijk meer ambities om naar de toneelschool te gaan. Dat was zeer tegen de zin van mijn vader die het liefst had gezien dat ik rechten was gaan studeren. Studeren was iets dat hij zelf graag had gedaan, maar door de oorlog werd hem die gelegenheid ontnomen. Hij vestigde zijn hoop nu op zijn beide zoons. Maar in de loop van mijn eindexamenjaar durfde ik wel toe te geven voor het toneel te willen kiezen. Ondanks het feit dat mijn vader zelf acteur was, vond hij het hele idee van de toneelschool voor mij maar niks. Het was een te onzeker vak en bovendien kampte ik met een slechte gezondheid. Toen ik zei dat ik toch toelatingsexamen voor de toneelschool wilde doen, ontplofte hij bijna. Ik kreeg vreselijke ruzie met hem en heb toen in het geheim toelatingsexamen gedaan. Van der Velde heeft me erg gesteund

Velde

ait!

in die tijd. Het liep zo hoog op tussen mij en mijn vader dat ik een tijdje uit huis geweest ben. Ik heb het laatste halfjaar van mijn eindexamen bij Van der Velde en zijn vrouw gewoond. Hun dochter Marianne was nog steeds mijn vriendin, maar zij studeerde toen al. Van der Velde heeft me aangemoedigd om gewoon te doen wat ik zelf graag wilde. Ik heb wel altijd het idee gehad dat hij dat ook deed, omdat hij misschien zelf wel acteur had willen worden. Maar in die tijd deed je dat bijna niet: dat was kiezen voor een te onzeker bestaan."

Van der Velde bleef erg betrokken bij het werk van Edwin, niet alleen op de toneelschool, maar ook daarna. Na vier jaar aan de Amsterdamse toneelschool deed Edwin in 1972 eindexamen daar. Direct na het afronden van zijn toneelopleiding heeft hij met twee collega's een toneelgezelschap opgericht dat nu nog steeds bestaat in Rotterdam: het Onafhankelijk Toneel. Het bracht hem weer terug in Rotterdam, nu om er zijn brood te verdienen en zo had hij weer regelmatig contact met Van der Velde. Dat contact is tot aan de dood van Van der Velde gebleven.

Het is dan geen studie oude talen geworden, maar nog dagelijks heeft hij profijt van zijn gymnasiale opleiding. Het betekende al op de toneelschool een enorme voorsprong. De toneelschool bood hem, intellectueel gezien in eerste instantie, niet veel uitdaging. Hij is daarom in diezelfde tijd ook veel gaan schrijven en dat is van groot belang geweest voor zijn carrière want deze ambitie om te schrijven groeide en groeide en maakt nu zelfs het grootste deel van zijn werk uit.

"Mijn werk bestaat momenteel voor driekwart uit schrijven: filmscenario's, toneelstukken, televisieseries. Die bedenk en schrijf ik allemaal. Ik heb daarbij erg veel aan mijn gymnasiale opleiding gehad. Want juist door Grieks en Latijn leer je heel goed analyseren. Je leert de structuur van teksten herkennen. Van het vertalen van tragedies leer je hoe een stuk in elkaar hoort te zitten volgens de Aristotelische wetten. Daar heb ik zoveel aan gehad. Mijn favoriete schrijvers zijn Euripides en Sophocles. Nog altijd, als ik een script schrijf, probeer ik eerst de mythe achter het stuk te vinden. Als ik mijn verhaal eenmaal heb, probeer ik het altijd te herleiden tot een Griekse of Romeinse mythe: is dit een Oedipus-verhaal, is dit een Elektra-verhaal. Er zijn iets van 27 plots en als je het goed analyseert dan zijn alle verhalen gebaseerd op 27 plots en de meeste daarvan komen vandaan bij de Grieken en de Romeinen."

Van het afgelopen lustrum heeft hij genoten. Na het symposium over Van der Velde volgde de reünie voor oud-leerlingen. Een aantal programmapunten van de reünie was gewijd aan rector Van der Velde en die heeft hij allemaal gevolgd. "Het geheel vond ik een mooie combinatie van factoren die Van der Velde tot leven brachten."

Hij was twee keer eerder op een lustrum geweest en vooral nu was het leuk om te constateren dat zijn oude klasgenoten helemaal niet eens zoveel veranderd waren. "Heel bekende gezichten in oudere vrouwen- en mannenlichamen. De karakters zijn nog hetzelfde. Ook de grappenmaker van vroeger is dat nog steeds. Het is geestig om te zien dat iedereen toch min of meer zijn eigen karakter heeft behouden. Ik heb geen contact meer met oud-leerlingen, maar ik ben dan ook niet in Rotterdam blijven wonen."

Het zit erop. Edwin moet straks naar zijn volgende afspraak en de cameramensen hebben nogal wat tijd nodig om alles weer in te pakken. Er worden nog wat foto's van hem genomen.

Hij is nog geen lid van Semper Floreat, maar geeft aan dat absoluut te willen worden. En met die belofte op zak nemen wij afscheid van Edwin de Vries.

De Nieuwe Lichting:

Verwachtingen

Om onze lezers weer eens het gevoel te doen herbeleven, dat zij ooit hadden toen zij voor het eerst de school betraden, volgen we twee "nieuwe" Erasmianen. Deze meiden zullen komend schooljaar kennis maken met het Erasmiaans anno 2009. Wij volgen ze daarbij en starten met het optekenen van hun verwachtingen.

Rechts: **Emma Brouwers, (E.B.)**. Links: **Nicolette Knol, (N.K)**
Lagere school: E.B.: St. Michael N.K.: Hildegaertschool
Hobby's: E.B.: Zingen, Hockey, Toneelspelen, Dansen, Computeren, Buiten spelen, Tv kijken. N.K.: Pianospelen, Hockey, Tv kijken, Buiten spelen, Computeren

1. Waarom hebben jullie gekozen voor het Erasmiaans?
E.B.: Ik heb gekozen voor het Erasmiaans, omdat het een goede school is en goed voor mijn niveau
N.K.: Het Erasmiaans leek mij een heel leuke en gave school.
2. Jullie zijn inmiddels op de school geweest, wat was jullie eerste indruk?
E.B.: Oud, gezellig en heel leuk!!
N.K.: "Wow wat groot", maar ook heel erg leuk!
3. Hoelang bestaat het Erasmiaans Gymnasium al? (uit je hoofd, niet Googelen!)
E.B.: Ik weet het niet zeker, maar ik geloof ongeveer 460 jaar
N.K.: 681 jaar denk ik
4. Wie was Erasmus?
E.B.: Erasmus was een man die probeerde het humanisme en het christendom tot een geheel te brengen. Hij heeft zijn ideeën hierover uitgewerkt voor de opvoeding, het onderwijs en de staatkunde.
N.K.: Erasmus was een filosoof, hij dacht na over 't leven
5. Op het Erasmiaans krijg je Latijn en later ook Grieks, wat is daar het nut van?
E.B.: Ik weet het eigenlijk niet zo heel goed. Maar ik denk dat het gewoon goed is voor je talenkennis en dat het leuk is om te weten
N.K.: Dat heb je later nodig voor als je medicijnen gaat studeren
6. Wat verwacht je verder van het Erasmiaans: streng/makkelijk/moeilijk/leuk?
E.B.: Ik denk wel streng, maar dan wel goed streng. Het lijkt me ook best moeilijk, maar wel heel erg leuk.
N.K.: Een beetje streng, ook wel moeilijk, maar vooral heel leuk (en gezellig)!!!
7. Hoe zit het met de carrièreplannen, wat willen jullie later worden?
E.B.: Ik vind zingen nu al echt heel erg leuk en toneelspelen ook. Dus misschien wil ik wel zangeres worden. Maar eigenlijk weet ik het nog helemaal niet.
N.K.: Ik heb nog geen idee maar misschien wel advocaat.
8. Waar vallen jullie onder: feestbeesten of boekenwurmen?
E.B.: Ik ben denk ik niet echt een feestbeest. Maar ik zit ook niet elke dag met mijn neus in de boeken. Ik denk alleen wel dat ik goed mijn huiswerk ga doen en zo en dat ik ook echt wel goede cijfers wil halen. Maar een feestje is voor een keer natuurlijk altijd leuk!
N.K.: Ik ben niet echt een feestbeest, maar ook geen boekenwurm, maar ik lees wel graag leuke boeken.
9. Hoeveel tijd denken jullie te zullen besteden aan huiswerk (gem. per week)?
E.B.: Ik denk ongeveer 9 uur per week.
N.K.: 7 tot 10 uur per week, denk ik.
10. Blijft er voldoende tijd voor je hobby over?
E.B.: Dat denk ik wel. Want daar wil ik ook wel graag tijd voor maken.
N.K.: Ik wil eerst kijken hoe druk ik het krijg met mijn huiswerk daarna ga ik me echt weer met mijn hobby's bezig houden.
11. Hoe vinden jullie het gebouw?
E.B.: Ik vind dat het er heel gezellig uit ziet en ook mooi oud.
N.K.: ik vind het heel erg groot, een beetje ouderwets, maar dan gezellig ouderwets met een sfeertje en heel erg leuk!!
12. Met wie van het Erasmiaans hebben jullie al gesproken en hoe beviel dat?
E.B.: Met meneer Crebolder. Ik vond het een aardige man.
N.K.: Met Willemijn van der Storm. Zij zat vorig jaar op de Hildegaert en ze was erg enthousiast over het Erasmiaans.
13. Wat is een claviger en wanneer krijg je met hem te maken?
E.B.: Het is een conciërge en ik denk dat ik ermee te maken krijg als ik een briefje moet halen als ik te laat ben.
N.K.: Ik geloof dat het een conciërge is. Je krijgt met hem te maken als je een briefje moet halen.
14. Krijg je al kriebels als je denkt aan de eerste dag?
E.B.: Ja, dat krijg ik wel. Het lijkt me zoooo leuk!! Maar ook erg spannend!
N.K.: Nee, niet echt, misschien een beetje.
De twee meiden poseren nog even geduldig voor de amateurfotograaf en nemen beleefd afscheid. Een goed stel, buurmeiden, die het vast prima naar hun zin gaan hebben op het Erasmiaans, en zo niet, dan zullen we dat later dit jaar wel merken, wanneer wij het verslag van hun eerste maanden mogen optekenen.

Walter **BAGHUIS**

Margriet Berkhout (rector 2000 – 2008)

"Ik ben een onderwijsbeest"

Zij ontvangt mij in haar gezellige huis aan een mooie Kralingse laan, de Mecklenburglaan. Ik ken dat huis, want ik ben er regelmatig geweest. Na het vorige lustrum in 2003 kwamen we daar op haar initiatief bij elkaar om vorm te geven aan de stichting "Vrienden van het Erasmiaans Gymnasium". Zij ziet er vrolijk en uitgerust uit, heeft de emoties rond haar vertrek een plaats gegeven en ontdekte dat ze ook nog een te langzaam werkende schildklier had. Dat is nu gelukkig verholpen. Ze voelt zich niet meer moe en heeft haar oude energie weer terug. Na haar officiële afscheid op 3 april spraken wij af dat ik bij haar langs zou komen om nog eens terug te kijken op een enerverende episode in haar leven.

door **KLAAS TASELAAR**

Ik kwam met hoge verwachtingen van de universiteit naar het Erasmiaans. Onze drie kinderen hadden het er erg naar hun zin en ik verheugde mij op het onderwijsklimaat dat ik daar verwachtte aan te treffen. Ik ben een onderwijsbeest en was dat massale onderwijs aan de Economische Faculteit toch wel een beetje zat. Zat er ook al 15 jaar.

Ik had er nooit zo over nagedacht rector van een gymnasium worden, maar toen de gelegenheid zich voordeed, voelde ik een sterke ambitie om mijn onderwijsidealen in praktijk te brengen. Op de universiteit had ik ervaren hoe groot de afstand was tussen het middelbaar en universitair onderwijs en daar wilde ik graag iets aan doen. Het mooie van het Erasmiaans als categoriaal gymnasium is, dat de leerlingen bijna allemaal doorstromen naar het universitair onderwijs.

Naast het reguliere onderwijsprogramma vond ik dat er veel ruimte moest zijn voor allerlei nevenactiviteiten die sociaal en maatschappelijk relevant zijn. Zo vond ik voor elk leerjaar een meerdaagse reis erg belangrijk. De leerlingen moesten meer betrokken worden bij de uitvoering van het programma van de reizen. Dan zijn zij meer betrokken en gemotiveerd en is naast de gezelligheid ook het rendement groter. Door de manier waarop de beide lustra 2003 en 2008 zijn georganiseerd, zijn er heel veel leerlingen op vele manieren actiever geworden in en voor de school. Leerlingen namen het initiatief en kregen de kans om het Erasmiaans Europees Parlement op te zetten. Verschillende docenten hebben hier ook hard aan gewerkt.

In de leerlingenzorg werden vier 4e-klassers per eerste klas tot actieve hulpmentoren opgeleid en benoemd, die tot taak hadden de eerste klassen te begeleiden tot deze zelf over zouden gaan naar de vierde klas. Bovendien kregen ongeveer 20 leerlingen per jaar een opleiding tot leerlingenbemiddelaar. Dat is een groot succes geworden en heeft veel ruzies in de kiem gesmoord. Opvallend vond ik de kwaliteit van de Leerlingenraad. We praatten niet over docenten, maar over belangrijke gebeurtenissen en ontwikkelingen in de school. Juist op dat soort momenten ontdek je de bijzondere talenten van veel leerlingen. En ook van een aantal bijzonder waardevolle docenten.

Nee, ik denk niet dat alle docenten altijd blij waren met deze activiteiten. Veel docenten zijn toch meer vakdocenten en die vinden het maar lastig als de roosters moeten worden aangepast. Zij vinden dat je als rector alleen maar moet zorgen voor goede leerlingen, schone lokalen en een kloppend rooster. Zo wilde en kon ik niet werken. Mijn passie gaat uit naar zo goed mogelijk onderwijs. Naar kinderen leren te leren. De didactische kant heeft mij ook altijd buitengewoon geïnteresseerd. Ben analytisch ingesteld en immer op zoek naar verbeteringen. Een deel van de docenten deelde mijn enthousiasme, een ander deel niet. Dat gaf op den duur wel spanningen ja. Ik heb geprobeerd daar met open vizier mee om te gaan, maar was niet van plan goede plannen te laten varen alleen omdat sommigen daar, ongemotiveerd, niets voor voelden. Mijn Groningse achtergrond werkte overigens niet altijd mee. Een collega beschreef me als iemand die gelijk boven geluk verkiest.

De laatste anderhalf jaar waren niet echt leuk meer. Dit kwam niet primair door wat er op school gebeurde: op school werd een spel gespeeld waarvan ik de spelregels had leren kennen. Dit spel was in mijn ogen en in de ogen van mensen die zelfstandig durfden te denken, niet altijd fair play, maar ik kon daar mee leven. Uiteindelijk heb ik moeten constateren dat er maatregelen moesten worden genomen, maar dat het onder de omstandigheden niet mogelijk was die te nemen. Ik heb toen besloten te vertrekken. Waar ik niet blij mee was, is dat een aantal docenten de promotie in de Laurenskerk heeft aangegrepen om zich te verzetten tegen besluiten van BOOR en daar de pers bij te halen. Dat heeft de goede naam van de school landelijk geschaad.

Als ik er nu op terugkijk, is mijn rectoraat voor iedereen op school een enerverende periode geweest. Er is heel veel in positieve zin gebeurd. Hartverwarmend was het afscheid dat door oud-collega's, ouders en leerlingen voor mij was georganiseerd. Ik was erg geroerd door de aardige brieven die ik na mijn vertrek van docenten, van ouders en ook van leerlingen heb gekregen. Voor hen doe je het uiteindelijk allemaal. Ik ben er trots op dat ik een financieel gezonde en van vele, allemaal zinvolle activiteiten bruisende school heb kunnen achterlaten.

Ik doe nu de versnelde deeltijd PABO. Met name van de stages leer ik erg veel. In achterstandswijken hebben veel kinderen leerproblemen. Daar krijg ik de gelegenheid te experimenteren met alternatieve methoden. Ook bereid ik een project voor in Zuid-Afrika. Mijn oudste dochter studeert daar aan de Universiteit van Stellenbosch. Bij mijn vertrek is ruimhartig gestort in een leermiddelenfonds voor dat project. Ik ben me nu aan het verdiepen in onderwijsmethodes op het gebied van Engels, rekenen, techniek en vertelkunst. Het leven in een township relativeert de Nederlandse problemen wel enigszins.

Wat ik verder ga doen, weet ik nog niet. Ik ben een bruggenbouwer en geïnteresseerd in de hele onderwijsketen. Mijn fascinatie voor alle vormen en niveaus van onderwijs zal ik nooit kwijtraken. Daarbij vind ik zowel de strategische als de praktische kant leuk."

Bij mijn vertrek leunt ze tegen de deurpost. Zij benadrukt dat het geen negatief verhaal mag worden. Ze heeft een prachtige tijd gehad op het Erasmiaans. Daar doen de laatste jaren niets aan af. Met de meesten ging het ook prima. Ze vraagt zich nog steeds af, waarom sommigen zo weinig oog hadden voor wat zij echt belangrijk vond. Maar dat is nu verleden tijd. Zij noemt zich een gedreven 'juf'. Ik geloof haar en ben benieuwd naar haar verdere avonturen.

Lustrum en reünie

Op zaterdag 8 november jl. vond in het schoolgebouw aan de Wytemaweg het lustrum voor de oud-leerlingen plaats.

De dag begon om 10:30 uur met een symposium "Getuigen van Inspiratie" gewijd aan oud-rector en classicus Rein van der Velde. Het symposium stond onder voorzitterschap van Leen Bongers, oud-leerling, Marianne van der Velde, dochter van Rein van der Velde, Leo Molenaar, oud docent en Bert Kanters, schoolarchivaris. Vier oud-leerlingen, ooit geïnspireerd door de charismatische rector Van der Velde, kwamen aan het woord: Edwin de Vries, Heleen Brokmeier, Karel Eykman, en Marianne van der Velde.

Het middagprogramma werd georganiseerd door de lustrumcommissie die bestond uit twee bestuursleden van Semper Floreat, te weten Marielle Gispen-Pronk en Anique van der Hoop-Eschauzier en zij die zich voor de organisatie van het lustrum hadden aangemeld, Marjolein Leibbrandt, Karianne Lagendaal, Stavroula Mougiakos, Lisa Drost en last but not least Steven Mackay

De oud-leerlingen werden om 12.00 uur ontvangen met koffie en broodjes. Om 13.30 uur volgden toespraken van de praeses van Semper Floreat, Hanneke van der Wel, en Jankees Ouwerkerk, conrector. Daarna werd het Bondslied gezongen.

Tussen 14.00 uur en 16.00 uur was er een zeer gevarieerd aanbod aan programmapunten. Er was een fototentoonstelling met foto's van 1880 tot 1980. Er waren lezingen over Van der Velde door Leen Bongers (die aandacht besteedde aan de onvoltooide, niet eerder gepubliceerde autobiografie van Van der Velde) en door Jaap Besemer (over Koinotrex en Van der Velde).

De acteur Joop Keesmaat droeg verhalen uit de Metamorphosen van Ovidius voor, ingeleid door Marietje d"Hane-Scheltema. Er was een film over de Romereis uit 1974 van Ruud Kuipers. En zoals inmiddels traditie is geworden: lessen van (oud) docenten.

Het middagprogramma sloot af met een optreden van het oude schoolcabaret uit de jaren zeventig, Grasmus, dat werd gevormd door Maarten van der Laarschot, Maarten den Ottolander, Wessel ten Boom (drums) en Marielle Gispen-Pronk. Anja Frenkel was helaas door ziekte verhinderd. De pianiste Petra van der Pol kon niet meedoen en werd vervangen door Jeroen Bouterse, oud-leerling en nu als docent Geschiedenis verbonden aan het Erasmiaans. Bij het laatste nummer werd Wessel ten Boom achter het drumstel vervangen door leerling Joep Gispen, uit de derde klas.

Nunc est bibendum: dat liet men zich geen twee keer zeggen. Het was ook de hoogste tijd om aan de borrel te gaan. Zeer veel oud-leerlingen kwamen hierop af!

Men kan met recht terugkijken op een zeer geslaagde dag!!

Er zijn de gehele dag door foto's genomen, tijdens het symposium, op de gangen en voor het glas-in-loodraam. Hier vindt u een kleine sfeerimpressie. Meer foto's zijn terug te vinden en te bestellen op www.hetfotomoment.nl.

Onze dichter des vaderlands: Ramsey Nasr

"Erkenning maakt je zelf

foto: © Bart Michielsen

De afgelopen maanden was zijn gezicht niet weg te denken uit de bladen. Als vers gekozen "Dichter des Vaderlands" kreeg hij veel publiciteit voor zijn dichtwerk. De Tolle Belege leek het aardig de veelzijdigheid van Ramsey eens te benadrukken en zijn band met het Erasmiaans weer eens aan te halen, maar Ramsey was niet in de buurt. Gelukkig stemde hij ermee in onze vragen vanuit Berlijn te beantwoorden.

door **WALTER BAGHUIS**

Onhandig Bloesemend (2004)
Uitgeverij De Bezige Bij
ISBN 978 90 2341429 2

RED: In Nederland ben je dit jaar "Dichter des Vaderlands" geworden, in België lopen ze met je weg, de DVD van "Het Echte Leven" met jou in de hoofdrol is verschenen en dan is er ook nog de langverwachte roman. Heb je het druk?

RAMSEY: Ehm, ja. Maar ik ken eigenlijk vrijwel niemand die niet hard werkt. Bovendien is het mijn eigen keuze, dus daar moet ik niet over klagen - al doe ik dat graag en vaak. Ik verkeer in de gelukzalige positie dat ik mijn eigen baas ben, dus als ik het druk heb, is dat mijn keuze. Ik ben echt ongelofelijk blij dat ik mijn brood kan verdienen met wat ik sowieso graag doe. En ik kan mijn werk vaak dan nog als vakantie beschouwen, of liever: betaald verlof. Daarnaast wissel ik die drukte waarover jij het hebt, ook af met een zelf ingelast plezier, zoals nu bijvoorbeeld. Ik woon momenteel drie maanden in Berlijn vanwege een studiebeurs die ik gewonnen heb. Of soms vertrek ik voor een paar maanden naar Italië, om daar te werken. Handig voor de portemonnee is dat niet. Maar ik voel me wel vrij.

RED: Een eredoctoraat van de Universiteit Antwerpen, Gouden Kalveren, de ereprijs "Journalist van de Vrede", de Mary Dresselhuysprijs. Je werk wordt alom gewaardeerd. Loop je al flink naast je schoenen?

RAMSEY: Nee, niet echt. Gek genoeg maakt het je juist dankbaarder en meer bewust van het geluk dat je hebt gehad tot nu. Want er is ook een 'mechaniek van geluk' dat meespeelt. Het is namelijk zo dat je door erkenning te krijgen zelfverzekerder wordt - en daardoor weer nieuwe wegen durft in te slaan en projecten aanneemt die je anders nooit aangedurfd zou hebben. Het versterkt elkaar dus. Het omgekeerde heb ik ook al gezien in mijn omgeving: ik ken genoeg voorbeelden van mensen die als grote talenten zijn afgestudeerd, maar door domme toevalligheden de eerste jaren niet aan de bak raakten en uiteindelijk in slechte series zijn gaan meespelen. Dat maakt hen geen slechtere acteurs. Maar zelfzekerder word je er niet van. Ik denk dus dat veel van je persoonlijke ontwikkeling ook op omstan-

verzekerder"

digheden gebaseerd is. Zoals bijvoorbeeld ook de gelukkige omstandigheid dat ik op een van de beste middelbare scholen van Nederland mijn belangrijkste vorming heb kunnen opdoen. Ik zeg dat niet om te slijmen. Ik denk dat ik erg veel te danken heb aan het Erasmiaans.

RED: Keuzes maken is voor jou als multitalent waarschijnlijk lastig. Een rol in "Zwartboek" liet je lopen, presentator worden van een Canvas/VPRO boekenprogramma zag je niet zitten. Gaan we je zien in Zomergasten?

RAMSEY: Als presentator bedoel je? Dat denk ik niet… Maar als gast... Soms lijkt me dat wel leuk ja. Wat is er nu fijner voor een aan aandacht verslaafde acteur dan drie uur lang over jezelf lullen? Drie uur lang het beeld bezetten met je eigen favoriete filmpjes? Dat is het paradijs voor acteurs. (lacht) Maar presenteren, daar ben ik niet zo dol op. Ik word ook wel voor andere programma's gevraagd als presentator, maar ik sla dat af. Het lijkt misschien anders, maar ik ben niet iemand die zo nodig meer en meer verschillende dingen wil doen. Ik wil de dingen doen die ik interessant vind, en daar horen schrijven, spelen en regisseren bij. Maar ik weet inmiddels wel wat ik wil, en wat niet. Het gaat er namelijk niet alleen om wat je kan, maar ook om wat je wilt.

RED: In Nederland ben je bekend, maar in België is je status nog imposanter. Je bent er zelfs tot "meest sexy man van België" gekozen, terwijl je niet eens een Belg bent! Wat heb je met de Belgen?

RAMSEY: De Belgen zijn leuk! Het is een enorm joviaal, intelligent, geestig, trouwhartig en ook lief volk. Ik schrik, na een tijd in België verbleven te hebben, steeds weer van de botheid die veel Nederlanders etaleren. En er is ook een vorm van oppervlakkigheid die in Nederland met trots wordt uitgeschreeuwd. Toeval wil dat ik gisteren in Berlijn in een oude kerk stond waar vervolgens met veel gebrul – 'Petra! Hier verzamelen! We gaan naar binnen!' – een paar Nederlanders binnenwandelden, waarbij de leider, ongetwijfeld het alfamannetje van de apenkolonie, ook nog eens luidkeels 'grappig' biddend vooropging. Een Duitse toerist stond naast me en zei stil voor zichzelf uit: 'Holländer, ein Schweinevolk.' Daar zit een kern van waarheid in. Nederlanders staan al sinds de Gouden Eeuw bekend als botteriken – een benaming die mij ooit nog door mijn leraar Latijn werd toegeworpen. Anderzijds moet ik toegeven dat ik soms ook op adem kom in Nederland, juist vanwege die openheid. Het feit dat in Nederland de mensen zo direct kunnen zijn, dat is ook wel mooi. Eigenlijk houd ik van de combinatie van Nederland en Vlaanderen. Voor mij is dat toch min of meer – meer min dan meer, maar toch - één gelijktalig gebied. Ik beweeg me daar graag tussendoor. En op zich, die titel "Meest sexy man van België", dat vind ik vooral grappig. Maar het is ook wel leuk dat de Vlamingen een "Hollander", en dan nog godbetert een dichter , voor die titel uitkiezen. Zoiets neemt mij ook voor de Vlamingen in. Misschien ben ik nu pas echt ingeburgerd. (lacht)

RED: Ondanks de drukke bezigheden zag je kans de reünie van het Erasmiaans te bezoeken. Je loopt daar nu rond als "bekende Nederlander". Hoe voelt dat voor iemand, die ooit ten strijde trok tegen de pestkoppen?

RAMSEY: Nou, ik voelde me nu niet direct de Bekende Nederlander hoor. Was dat dan zo? Ik stond die dag bij de borrel toch uiteindelijk weer zoals gewoonlijk stiekem te loeren naar meisjes die mij straal negeerden… Dat was dus erg vertrouwd. En het is misschien wel zo dat ik me nu een soort uitzonderingspositie heb verworven; maar hoe gek het ook klinkt, ik heb op het Erasmiaans altijd het gevoel gehad dat ik de kansen kreeg om de dingen te zeggen en te doen die ik wilde. Tijdens de les konden we gewoon in discussie treden met de leraar; we werden niet als kinderen behandeld, hoewel we dat wel waren. En ik heb me nooit gefnuikt gevoeld of iets dergelijks. Integendeel, omdat ik in de schooltoneelstukken meespeelde, leerde ik verschillende docenten (die ook meededen) in een buitenschoolse situatie kennen, wat erg fijn was.

RED: Van de Erasmianen, die het tot landelijke bekendheid hebben weten te schoppen, zijn er drie (Leopold, Gerhardt, Nasr) dichters. Toeval?

RAMSEY: Jeetje, dat heb ik nooit op die manier bekeken eigenlijk. En ik vind dat rijtje ook wel wat misplaatst, zeker omdat ik beide dichters bewonder, vooral Leopold. Voor mij is Leopold wellicht de grootste dichter die Nederland heeft voortgebracht. Maar ik weet eerlijk gezegd niet of die stelling nu iets zegt. Als advocaat van de duivel zou ik zeggen: nou, dat zijn dan een hoop dichters die het Erasmiaans NIET heeft voortgebracht. Overigens denk ik bij bekende Erasmianen ook meteen aan de theoretisch natuurkundige Robbert Dijkgraaff. En je moet de bekendheid van dichters ook niet overschatten. Het is vreselijk, maar ik denk dat je zou schrikken van het aantal Nederlanders dat nog nooit van Gerhardt of Leopold gehoord heeft…

RED: Na alles wat het Erasmiaans voor je gedaan heeft, wat denk je terug te gaan doen voor het Erasmiaans? (Of zie je dat anders?)

RAMSEY: Wel, als je het mij zo op de man af vraagt: ik denk dat dit, wat ik nu doe en wie ik nu geworden ben, 'iets terugdoen' inhoudt. Het lijkt me het mooiste voor een school om te zien dat je leerlingen goed terechtkomen. Van de meesten merk je dat misschien niet direct, omdat zij niet één-twee-drie met hun gezicht of verhaal in de media komen; maar een school is een voorbereiding op wie je wordt of wilt worden. Dus als je dan bent wie je had willen worden, dan is dat ook een compliment aan die school. En ik laat in interviews niet na te vertellen hoezeer ik gevormd ben op het Erasmiaans. Als er iemand nostalgisch is naar zijn schooltijd, dan ik wel. Ik denk wel dat het belangrijk is een oud-docent op een reünie bijvoorbeeld en passant te laten weten: ik heb veel aan je lessen gehad. Of: ik was een klier tijdens uw les, maar ik heb pas later begrepen wat u nu eigenlijk probeerde te zeggen. Want echt begrijpen waarom je die kennis opdoet, besef je niet echt als je nog op school zit. Dan ben je vooral met de meisjes bezig, om maar wat te noemen. Nu nog eigenlijk (lacht).

En als je het concreet bedoelt, 'wat ga je teruggeven'… ik zit eraan te denken een gedicht over Erasmus te schrijven tijdens mijn ambt als Dichter des Vaderlands. Misschien dat mijn school daar ook wel iets mee te maken heeft… Ik moet alleen wel in de komende vier jaar een goede aanleiding zien te vinden.

RED: Alle Erasmianen proberen je loopbaan uiteraard te volgen. Kun je ons aangeven wat we nog mogen verwachten? Een musical?

RAMSEY: Een musical zou ik niet zo direct doen, want daar ben ik niet zo gek op - maar een operette heb ik al geschreven, Leven in Hel, en zoiets zou ik nog wel eens willen doen. Als de operette goed uitgevoerd wordt, is het geweldig. Maar voorlopig heb ik even geen concrete plannen meer in die richting. En verder… Ik ga eind van dit jaar of begin volgend jaar Spinoza spelen in een speelfilm over zijn leven. En in november ga ik een kleine maand naar Birma voor een documentairereeks. Ik ben vorig jaar met studenten biologie van de Universiteit Antwerpen mee geweest op stagereis naar Tanzania, en daar is toen een vijfdelige documentairereeks voor de Belgische televisie van gemaakt. En dit jaar zouden we met studenten geneeskunde van diezelfde universiteit een inentingsproject volgen. Naar het schijnt gaat dat een nogal zware reis worden, maar ik kijk er erg naar uit. Ben ook wel gelukkig dat ik dit soort buitenkansen krijg.

RED: Van Leopold is de dichtregel "Zie, zie, wat mag erachter zijn" verschenen op de gevel van het Erasmiaans. We hebben nog wel meer plaats. Welke dichtregel van jezelf stel je beschikbaar?

RAMSEY: Volgens mij overschat je mij een beetje. Daar heb ik geen recht op, op een plek naast Leopold. Maar er is wel een gedicht waarin ik o.a. mijn liefde voor Leopold belijd. Het is het gedicht 'credo' uit de bundel 'onhandig bloesemend'. Het slotvers daarvan is min of meer mijn credo: 'aan schuim hecht ik in volle ijdelheid draag ik mijn nacht als een buidel'.

In het land der koningen

ik leef in een land
waar de dierenvriend besluit
uit goedheid een andere mens neer te knallen

ik leef in een land
waar de vrome gelovige besluit
uit eerbied het mes in de ketter te planten

ik leef in een land
waar onze jongens uit gekkigheid soms
de conducteur in elkaar stampen

ik leef in een land
waar een keurige man, achtendertig, blond
de vrijheid neemt om door anderen heen te rammen

en in dit rood, rood schemerland
waar de grenzen totaal werden opgeheven
waar de mondigheid totterdood wordt beleden
en waar zestien miljoen koningen leven

daar ontstaat vanzelf een nieuwe orde
daar zal langs feestelijk afgezette lanen
een laatste koningin haar laatste onderdanen
als beesten overreden zien worden

Ramsey Nasr

Ramsey Nasr is
de Dichter des Vaderlands

The Beauty & the Brains: 1

Roos

Het Erasmiaans staat bekend als school voor intelligente personen. Bij het Erasmiaans denk je niet direct aan fotomodellen. Toch heeft het Erasmiaans ook op dat gebied een naam hoog te houden. Meiden en jongens met een goed stel hersens en ook nog eens een fotogeniek uiterlijk. De Tolle Belege zocht deze "mooie" Erasmianen op en zet ze eens flink "in the picture".

Naam: **Rosemarijn Groenink (Roos)**
Examenjaar EG: **2008**
Woonplaats: **Utrecht**

Examenvakken: **Nederlands, Engels, Latijn, Spaans, Aardrijkskunde, Geschiedenis, Wiskunde**
Favoriete vakken: **Wiskunde en tekenen**
Favoriete leraar/lerares: **Gulden, Piters**
Mooiste/leukste gebeurtenis op het EG: **Ik heb 7 fantastische jaren gehad vol met super leuke gebeurtenissen. Alle reizen waren geweldig! Skiën, Barcelona, Parijs en Rome. Kersttoneel was ook altijd een gezellige tijd.**

Is modellenwerk te combineren met het leven als Gymnasiast?
Ja, absoluut. Ik heb op het Erasmiaans heel goed de ruimte gekregen om zelf in te schatten of ik kon werken of niet. Er wordt rekening gehouden met buitenschoolse activiteiten als deze en ook bijvoorbeeld topsport.

Hoe kwam je aan het modellenwerk?
Toen ik 14 was, was er bij de buren een fotoshoot. Ik vond dat wel interessant en ben toen gaan kijken. Het was net weer afgelopen dus ik heb de fotograaf nog even een handje gegeven en ben weer weggegaan. Dit was op donderdag en de dinsdag daarna werd ik plotseling gebeld of ik een testshoot wilde doen. Zo is het balletje gaan rollen.

Voor wie (bladen/merken) heb je gewerkt?
Ik ben al meer dan 5 jaar model voor het sieradenmerk Zinzi. Voor de rest heb ik hier en daar nog wat klussen gedaan, maar Zinzi is wel het belangrijkst.

Zaten er meer fotomodellen op het EG?
Ja best wel een paar. Sommige zijn echt heel goed en zijn professioneel geworden.

Anorexia, pillen, sterallures, wat zijn jouw afwijkingen?
Anorexia en drugs zijn totaal niet mijn ding, gaan het ook nooit worden. Mijn afwijkingen, ik weet niet of ik het een afwijking kan noemen, maar ik heb niet de perfecte maten voor een model.

Waar gaan we je binnenkort tegenkomen?
Tegenwoordig is het best wel rustig met modellenwerk voor mij. Studeer nu in Utrecht en heb een heel ander leven gekregen. Toch vind ik het nog steeds altijd heel leuk om te doen en hoop ik het nog een tijdje te kunnen doen!
Roos hielp de redactie en passant nog even aan de Email-adressen van twee "top-modellen", beiden uiteraard met een gymnasium-diploma op zak, zodat wij de komende nummers van Tolle Belege in ieder geval verzekerd zijn van optimaal fotomateriaal.

door **WALTER BAGHUIS**

Het Kabinet

In het Natuurhistorisch Museum aan de Westzeedijk 345 (Museumpark) is een permanente expositie te zien over het leven van Anton Boudewijn van Deinse. Erasmianen kennen hem van "Het Kabinet van Deinse". Oorspronkelijk was deze verzameling in het Erasmiaans te bewonderen en werd het gebruikt bij biologielessen.

Dr. Antonius Boudewijn van Deinse (1885-1965) was van 1913 tot 1951 biologie-leraar aan het Erasmiaans. Hij bracht daar een belangwekkende natuurhistorische collectie bijeen, het zogenaamde 'Kabinet Van Deinse'. Het bestond naast preparaten van algemeen zoölogische aard, voor het merendeel uit complete en gedeeltelijk complete skeletten van walvis- en dolfijnachtigen, de geconserveerde organen en andere vlezige onderdelen van deze dieren en talloze producten die van walvis vervaardigd werden.
Van Deinse fabriceerde zijn preparaten op onnavolgbare wijze met behulp van ijzerdraad, zwart gelakte plankjes, lijstjes en sokkeltjes en etiketteerde het geheel - in zijn hanepotige handschrift of in sjabloonletters, op met zorg achter glas ingelijste teksbordjes - zowel wetenschappelijk als educatief op voorbeeldige wijze. Tot ver na zijn pensionering bleef Van Deinse aan zijn kabinet werken. Drie jaar na zijn dood werd een deel van het wetenschappelijk belangrijke materiaal uit het kabinet overgedragen aan het Natuur(historisch) Museum Rotterdam dat al Van Deinse-materiaal bezat. In 1977 volgde een tweede overdracht, deze keer aan het Rijksmuseum voor Natuurlijke Historie te Leiden (thans Naturalis). Het Erasmiaans Gymnasium schonk in 1987 het inmiddels verstofte, schamele restant aan het Natuurhistorisch Museum Rotterdam.

door **WALTER BAGHUIS (BRON: WWW.NMR.NL)**

Ovidius aan boord

Op maandag 27 juli opent de SS Rotterdam haar deuren voor het publiek. De afgelopen jaren is er hard gewerkt om de SS Rotterdam haar oorspronkelijke grandeur terug te geven. Dek voor dek is het schip opgeleverd en tijdens de allerlaatste fase, de inrichting van het schip, wordt de unieke kunst en het authentieke meubilair teruggeplaatst.

Vier wandkleden sierden oorspronkelijk de hoeken van de Clubroom. De in 1959 geweven wandkleden naar ontwerpen van Gisèle van Waterschoot van der Gracht zijn echter in 2004 tijdens werkzaamheden aan het schip gestolen. Er zijn nu met behulp van de computer nieuwe wandtapijten gemaakt door dezelfde weverij, die ze destijds vervaardigde.
Gisèle van Waterschoot van der Gracht ontleende de onderwerpen van haar ontwerpen aan de Metamorfosen van Ovidius. Liefdesverhalen met de goden Zeus, Dionysos, Poseidon en Apollo als middelpunt. Replicaties van de wandkleden zijn te zien op de expositie over de SS Rotterdam aan de Brede Hilledijk 99a.

Ondertussen maakt de SS Rotterdam zich op voor de ontvangst van hotelgasten, zakenmensen, restaurantbezoekers, congresgangers, toeristen en theaterpubliek. Men verwacht jaarlijks ruim 700.000 bezoekers te kunnen trekken.

Stichting Vrienden van het Erasmiaans Gymnasium

De Stichting werd na het voorlaatste lustrum opgericht door oud-leerlingen om iets voor het Erasmiaans Gymnasium te betekenen. In overleg met de school zijn enkele projecten omarmd, die bijdragen aan de kwaliteit van het onderwijs en culturele opvoeding van de leerlingen.
Voorbeelden hiervan zijn: inlopen taalachterstand, "remedial teaching" en een bijdrage Trierreis.
Door de gulle gaven van vele reünisten beschikt de Stichting inmiddels over een "potje", uiteraard is aanvulling steeds welkom. Degenen, die ons al steunen zijn we zeer erkentelijk. Misschien doet u dat nog niet en brengt dit u op andere gedachten? Hieronder vindt u een antwoordformulier voor als u de stichting wilt steunen. Mocht u meer informatie willen, kunt u contact opnemen met de secretaris van de Stichting (010-2172412).

Antwoordformulier

Ondergetekende:
De heer/mevrouw : _____

Voornamen (voluit) : _____

Achternaam : _____

Adres : _____

Postcode & Woonplaats : _____

Telefoonnummer : _____

E-mailadres : _____

Verklaart bij deze te schenken: aan Stichting Vrienden van het Erasmiaans Gymnasium te Rotterdam:
Een eenmalig bedrag ter grootte van Eur.

Hij/zij maakt het bedrag over op rekeningummer 15.90.000.17 (Rabobank Rotterdam) t.n.v. Stichting Vrienden van het Erasmiaans Gymnasium.

Een periodieke uitkering gedurende een tijdvak van vijf jaren. (N.B. De keuze voor deze mogelijkheid in plaats van voor schenking van een eenmalig bedrag, kan zijn gelegen in de omstandigheid dat de termijnen van een tijdelijke lijfrente volledig aftrekbaar zijn onder de inkomstenbelasting. Voor vragen, mr. W.F.O. Stricker (010-2172412). Het jaarlijks te schenken bedrag beloopt:

○ Eur 25,-- ○ Eur 50,-- ○ Eur 75,-- ○ Eur 100,--
○ Eur 150,-- ○ Eur 250,-- ○ Eur 500,-- ○ Eur 1.000,--

Getekend te : op 2009

Handtekening : _____

Kan ongefrankeerd worden verzonden aan: Houthoff Buruma, T.a.v. de heet mr. W.F.O. Stricker, Antwoordnummer 5165, 3000 VB Rotterdam. E-mail: w.stricker@houthoff.com

Geschonden verleden

Zo'n 12 jaar schreef ik stukjes over ongeveer evenveel leraren van vroeger. Het deed me goed: een schoolverleden bevrijd van alle kwade zorgen die er natuurlijk óók waren. Niet meer levende docenten die een waardige herinnering verdienden. Er is zeker meer te schrijven, ook bijvoorbeeld over de niet docerende man die iedereen kende, de conciërge, de claviger, Blouw.

Maar mijn pen stokt nu. Het valt me moeilijk rustig over dat gezamenlijke verleden door te vertellen nu deelgenoten eraan, medeleerlingen, klasgenoten ook, ons zijn ontvallen. Zou er nu een reünie zijn, we zouden niet meer zo over die oude generatie praten, maar over hen, ons uit een levend heden bekend, ons zo veel vertrouwder, meer nabij dan die goede leraren. Maar de afstand om hen te portretteren is er niet. Schroom is er om meer te vermelden dan een korte herinnering.

Michiel van Peski, een gulle, blijmoedige schoolmakker met wie ik wippend op onze stoelen, op de maat van de hexameters, een pot bier onder handbereik, Homerus repeteerde. Bestuurslid toen al, joviaal, goedlachs. - Die beschreven leraren waren van ons allen. Michiel is dichter bij me, maar hoort anderen, zijn dierbaren, toe.

Lydia Lieftinck, die ik al voor die 1c-klas ontmoette. De oorlog bracht ons, in Kralingen toch dicht bij elkaar wonend, pas in 1943 in het verre Scheemda samen op de boerderij van de familie ter Haseborgh. Lydia, spontaan, vrolijk, ernstig en bedachtzaam ook. Bij haar overheersen de herinneringen na die schooltijd. Een tweede, even verrassende ontmoeting: Dronten, tussen '74 en '80, waar haar dochter Monica ging studeren met wie zij ons daar bezocht. Ik zie haar, alleen al toen, nog zitten. Met kwetsbare en ook blije verwondering keek ze me aan. Maar de laatste, nog zo recente ontmoetingen, bewerkstelligd door onze gemeenschappelijk vriendin Ankie Foell-Schüller, overschaduwen de eerdere. In Tolle was er een jaar gelden iets over te lezen ('Geboren en Getogen') Lydia, wijs, verstandig, sterk, gelukkig met (klein)kinderen en levensgezel les. Lydia staat in het nu. Ze stijgt uit boven stukjes over aardige leraren van toen..

Arnold Hijmans. Hij was wat ouder, op school en in Leiden. Ik heb hem heel goed leren kennen en waarderen. Huisvriend, mede-'leider' op een zondagsschool voor oudere kinderen. Politiek ook verwant, bruisend, maatschappelijk ondernemend, verwelkomend, de samenleving toegewijd, betrokken dienend. Een ras-communicator. Zomer 2008, Drenthe, Rolde; in de mooie oude dorpskerk was ik met m'n oudere broer Adriaan bij z'n begrafenis. Over een heel bijzondere ervaring toen schreef ik een stukje: 'applaus'. Het volgt hiernaast. Ik wacht op de bressen slaande grens tussen herinneren en herinnerd worden het halve jaar af, dat ons scheidt van een volgende Tolle.

door **EPPO VAN VELDHUIZEN**

DEEN

Toen ik het stukje van Eppo van Veldhuizen over Dr. Deen had gelezen, was mijn eerste reactie: Dit is niet de Deen die ik mij herinner. Maar wat herinnerde ik me dan wel? We hadden hem voor Oude Geschiedenis in klas 4 (1957-1958). Hij zat in zijn lokaal en las de Paris Match en wij deden wat wij wilden, mits niet al te lawaaiig. Er zal best wel eens les gegeven zijn, maar erg opwindend kan het niet geweest zijn, zeker in vergelijk met de lessen oude geschiedenis en mythologie bij de heer Van der Velde in klas 1 en de lessen geschiedenis bij J. J. Granpré Molière in klas 2. Ook de laatste kon prachtig vertellen. Herinneringen aan het onderwijs bij de heer Deen heb ik dus niet en dat is des te vreemder omdat ik in 5 en 6 β Grieks bij hem had. Van de lessen van alle andere leraren oude talen waarmee ik tussen 1954 en 1960 in aanraking ben gekomen – en dat is een heel rijtje: W.F.M. Tacx, J. Kampstra, Dr. A.B Nederlof, Dr. M. J. Pattist, A.W. Baan, N v.d. Blom, J. van Helden - is me wel iets bijgebleven, in ieder geval van de manier van lesgeven. Aan de lessen van Deen kan ik, ondanks 2 jaren Grieks in 5 en 6, geen enkele herinnering oproepen.

Over de "grote, vreemde kennis" waarvan Eppo rept, kan ik misschien wat opheldering verstrekken. In 1971 had mijn man een tijdelijke betrekking in Reykjavík aangenomen. We hadden dus een deel van onze inboedel en de meeste van onze boeken bij familie in Rotterdam op zolder opgeslagen en waren slechts met het nodigste naar IJsland vertrokken. Daar ben ik begonnen met een studie IJslands, in eerste instantie alleen met het oog op de taalverwerving. Toen ik na het tweede jaar mijn B.A. diploma had behaald en met Helgi Gudmundsson, een van de docenten, overlegde wat ik het derde en laatste jaar van ons verblijf op IJsland nog aan colleges zou kunnen volgen, vroeg hij mij om in de zomervakantie als ik in Nederland was uit te kijken naar een Nederlands proefschrift uit 1937 over een manuscript uit de 17e eeuw met een tweetal Baskisch-IJslandse woordenlijsten. Hij schreef de titel voor mij op: Glossaria duo Vasco-Islandica van ene N. G. H. Deen. Ik was perplex; dit moest de Deen zijn bij wie ik 3 jaar in de klas had gezeten. Die zomer heb ik een groot aantal antiquariaten bezocht op zoek naar het proefschrift, maar moest helaas bij terugkomst op IJsland melden dat ik het niet had kunnen vinden. De volgende zomer gingen we definitief naar Nederland terug en toen we onze boeken weer op de planken gingen zetten, trof ik in een van de dozen niet één maar zelfs twee exemplaren van het gezochte proefschrift aan. Mijn man had namelijk wel eens op een veiling een hele doos boeken gekocht, omdat hij zich voor de bovenste interesseerde, en boeken weggooien, dat deden we niet. Een exemplaar dus ingepakt en naar Reykjavík verstuurd. Het andere staat nog steeds in de kast.

Het is een boek in een wat vreemd formaat: 25cm breed en 15,5cm hoog en 119 pagina's. Het bevat een editie van het handschrift AM 987 4to met toegevoegde vertaling van de woorden in de woordenlijsten in het Duits en het Spaans, alsmede een korte inleiding over grammatica en spelling; het laatste evenals alle tekst in het Latijn. Het zeer beknopte voorwoord (zelf noemt hij het een praefatiuncula) heldert ook op hoe hij aan dit onderwerp gekomen was. Jón Helgason, professor IJslandse taal en literatuur aan de universiteit van Kopenhagen en eerder directeur van de Arnamagnaeaanse Collectie (een verzameling handschriften grotendeels bijeengebracht door Árni Magnússon) had in die collectie een handschrift aangetroffen met een tweetal woordenlijsten Baskisch-IJslands. Hij had hierover Prof. Dr. C. C. Uhlenbeck in Leiden geschreven en hem gevraagd of een en ander nader onderzoek waard was. Klaarblijkelijk vond Uhlenbeck van wel, want hij heeft het Deen als promotieonderwerp gegeven. Overigens trad niet Uhlenbeck, maar Prof. Dr. F. Muller als promotor op. Kennelijk kwam Deen op het gebied van het Baskisch goed beslagen ten ijs; zijn kennis van het IJslands was duidelijk veel minder, want de weinige keren dat er commentaar op het IJslands wordt gegeven, wordt steeds Jón Helgason geciteerd. Ook zijn de vormen in de afsluitende alfabetische index van IJslandse woorden niet genormaliseerd.

door **ANDREA DE LEEUW VAN WEENEN (1960)**

Applaus

Wie is er totaal ongevoelig voor applaus? Velen weten dat niet zo. Het klatert hun niet tegemoet. Hun werk brengt geen applaus mee en ze blijven te kort bij één baas om een 25- of 40-jarig dienstverband met applaus te halen. Anderen zoeken die hoorbare waardering voor het gepresteerde dan ook buiten het werk. Bij een koor, op het verenigingstoneel, in de sport.

Leo Horn, eens een vermaard scheidsrechter, vroeg men waarom hij floot. Rijk werd je er toen ook niet van. Hij dacht even na: 'om het applaus van die duizenden.' Horn kréég kennelijk nog applaus. Het toegezongen lid van een hond was toen nog niet zo gangbaar.
Niet zo lang geleden was ik bij de begrafenis van een bevriende, buitengewoon hartelijke, dienstbereide, sociale, aardige man. Hij had beroepen en functies gehad waarbij een afscheid met koesterend, hartverwarmend applaus hoorde. Hij kreeg het niet. Met stille trom schoof de maatschappij die hij met inzet en begaanheid had gediend, hem terzijde. Zijn oudste zoon gewaagde daarvan. Hij wist hoe zijn vader die erkenning gemist had. Hij had het er moeilijk mee. 'Mijn vader, zo hoor ik hem nog zeggen, heeft in zijn leven niet gekregen wat hij zo heeft verdiend: applaus. Zou u hem dat vandaag, nu, hier misschien alsnog willen geven?' Voor levenden heeft niemand ooit horen klappen als daar in die kerk voor een overledene.

Iedereen was een met zijn applaus, dat de kerk vulde. Minutenlang hield het aan. Het moet tot hem die daar in geest, gedachten en herinnering zo bij ons was, zijn doorgedrongen. Bij alle applaus dat opklinkt breng ik sindsdien de handen wat guller op elkaar. Ja soms begin ik er mee.

door **EPPO VAN VELDHUIZEN**

Dom blijven?

In Tolle Belege van oktober 2008 (pag. 14) schetst Herman van 't Hoogerhuijs (1957) een levendig beeld van een reeks wis- en natuurkunde-docenten verbonden aan het Erasmiaans Gymnasium rond het midden van de vorige eeuw; één hunner was de wiskundige d(octo)r M(ozes) van Rees. Hij poogde mij in 4/6-alpha beginselen van algebra en meetkunde bij te brengen. Lukte dat niet goed (en dat was geen uitzondering) dan placht hij met sarcastisch-saamgeknepen lippen mij coram publico te vragen "Wil Kok dom blijven"? Geen spoor dus bij hem van empathie met mijn door zijn vragende zweepslagopmerking beschadigde kinderzieltje. Maar anderzijds ook mijn verborgen gehouden maar niet minder heftige gevoelsreactie: Dom blijven? Dat nooit! Het leven - paradoxenpanorama zonder weerga - moet tastenderwijze vooruit geleefd worden, maar kan achteraf in samenhang begrepen worden. Zo kon - mirabile dictu - Van Rees' waarschuwing "niet dom blijven" tenslotte dubbele betekenis krijgen: voor mij blijvende stimulans tot volhouden; voor hem een door slimme, onophoudelijke aftasting van de Zwitserse landsgrenzen in WOII-tijd een hem tenslotte gelukte (maar zijn familie niet gelukte) ontsnapping aan de Holocaust.

door **RIEUWERT KOK (EINDEXAMENJAAR 1940)**

Bijbelkennis eerste klas

In de Tolle Belege-Praefatio van oktober 2008 spreekt de Praeses h.t. van Semper Floreat (Hanneke van der Wel) enthousiast over de toenmalige rector van het Erasmiaans (Rein van der Velde) en van de lessen Bijbelkennis die hij in de eerste klas gaf. Van der Velde stond daarbij in een rijke traditie, met name in die van zijn voorganger Reinder Jacobsen (docent Geschiedenis aan het Erasmiaans: 'de man met een verhaal') die eerder dan Van der Velde ook lessen Bijbelkennis in de eerste klas gaf. Zelf volgde ik in 1934 als eerste klasser de lessen Bijbelkennis van Jacobsen; ik herinner mij een boeiend verhaal over Salomo's koningschap vol voorspoed en tegenspoed, vol oorlog en vrede. Maar gegrift in mijn geheugen en waard om als 'losse vastlegging' in Tolle Belege te boekstaven staat de erudiet-fijnzinnige slotzin waarmee Jacobsen ooit zijn Salomo-Bijbelkennisuurtje afrondde: "En toen trok koning Salomo zich met zijn duizend vrouwen terug om zich aan de belangen van het Koninkrijk Gods te wijden"

door **RIEUWERT KOK (EINDEXAMENJAAR 1940)**

Joop Keesmaat, de verteller vertelt:

"Niet te veel en ook niet

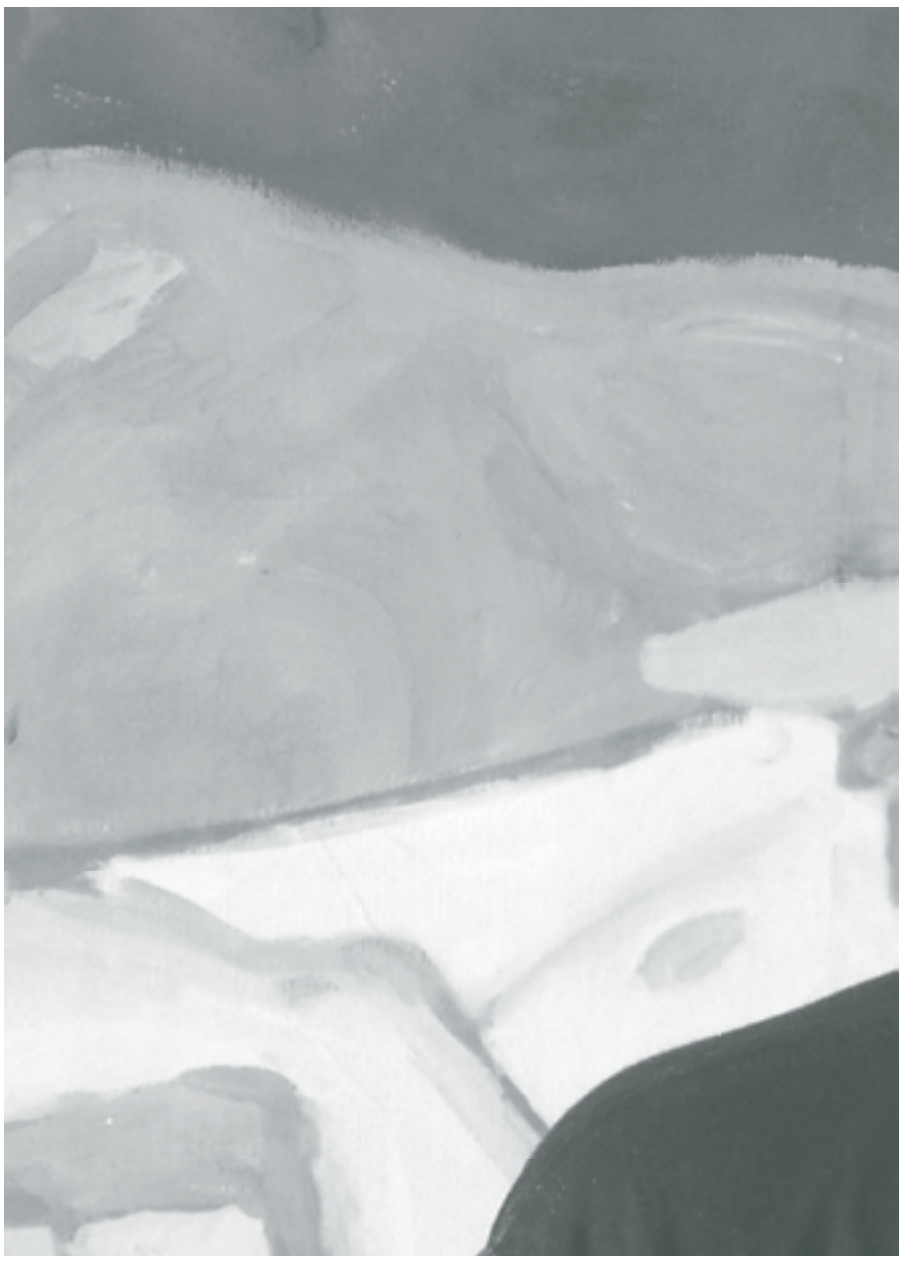

Op het lustrum van 8 november jl. trad de acteur Joop Keesmaat op met drie voordrachten uit de Metamorphosen van Ovidius, in de voortreffelijke vertaling van Marietje d'Hane-Scheltema: Phaëton en de Zonnewagen, Orpheus en Euridyce en het verhaal van Myrrha. Over belangstelling had Keesmaat niet te klagen: rijen wachtenden voor de Leopoldzaal om zijn voordracht, waarin één of meer gedaantewisselingen een rol spelen, te mogen bijwonen. Het publiek was zeer onder de indruk van de vertellingen van deze voordrachtkunstenaar.

door **MARIELLE GISPEN-PRONK**

Keesmaat treedt al jaren op en heeft Marietje d"Hane inmiddels goed leren kennen. Een enkele keer reist Marietje met hem mee om een korte inleiding bij deze vertellingen te geven zoals nu op het lustrum. Keesmaat had als HBS-er geen klassieke achtergond. Hoe is hij er mee in aanraking gekomen? Tijd voor een bezoekje.
Hij woont midden in het centrum van Rotterdam in een prachtig appartement. Het is er een gezellige, geordende rommel voornamelijk veroorzaakt door veel boeken, maar alles is netjes opgestapeld.
Joop Keesmaat (1943), is geboren en getogen in Rotterdam. Na zijn eindexamen aan de Arnhemse toneelschool sloot hij zich aan bij Toneelgroep Theater in Arnhem. Het aanbod om bij de Haagse Komedie te gaan spelen – het neusje van de zalm in die tijd – sloeg hij af. Door het vertrek van acteur Rob de Vries (vader van Edwin de Vries, zie elders in de Tolle, red.) met een aantal van zijn acteurs naar Rotterdam, dreigde de Toneelgroep Theater haar subsidie te verliezen en opgeheven te worden. Keesmaat wilde meehelpen de boel weer op te bouwen. Hij zou er zeven jaar blijven. Maar na vier jaar sloeg de twijfel toe bij hem. Hij vroeg zich af of hij misschien niet het verkeerde vak had gekozen en hij overwoog vaak om te stoppen met toneel.
"Ik vond het toneel eigenlijk allemaal maar flauwekul. Dat is een gedachte die me nadien nooit meer heeft losgelaten. Wat wij deden bij het toneelgezelschap, had niets te maken met de wereld zoals ik die zag. Ik begon een politieke belangstelling te ontwikkelen, een beetje PSP-achtig. Ik ben er zelfs nog even lid van geweest.".
Hij heeft sindsdien altijd een ambivalente houding ten opzichte van het toneel gehad. Vervolgens kwam hij in aanraking met Toneelwerkgroep Proloog in Eindhoven die zich toelegde op politiek geëngageerd toneel. Het voelde aan als een warm bad. Hier zat hij op de juiste plek! Het werden zijn mooiste toneeljaren.
"In het politieke theaterlandschap vormde dit gezelschap de extreem linkse afdeling. Elke voorstelling begon met de Internationale en na afloop voerden we urenlange discussies.
Het was voor mij de meest interessante tijd uit mijn toneelleven, omdat mijn persoonlijke hartstocht, mijn politieke opvattingen en mijn werk hier zo fantastisch op elkaar aansloten."
Hij bleef er dertien jaar totdat het ministerie van CRM in 1983 er de stekker uittrok na een bezuinigingsronde. Er was geen redden meer aan. Binnen het gezelschap was de wil er niet meer en ook de maatschappelijke interesse daalde. Proloog was niet meer levensvatbaar.
Keesmaat werd medeoprichter van de Eindhovense actiegroep de Roze Driehoek. Deze actiegroep hield zich bezig met de emancipatie van de homoseksuelen. Met hart en ziel stortte hij zich hierin en het werden zoals hij zegt tien kleurige jaren. Aan toneel deed hij vrijwel niets meer behalve heel af en toe rol om zijn uitkering op peil te houden. Hij was in die tijd ook niet meer aangesloten bij een toneelgezelschap.
Maar op enig moment was de rek eruit en kon hij de energie niet meer opbrengen. Ook zijn uitkering werd beëindigd. Omdat de schoorsteen moest blijven roken, begon hij gastrolletjes te spelen bij het RO-theater in Rotterdam.
"Eigenlijk wilde ik niets met het bourgeois theater te maken hebben, maar er moest brood op de plank komen en ik accepteerde daarom het aanbod om daar twee jaar te blijven. Ik vond het verschrikkelijk om te doen, maar het viel enorm mee en ik ben uiteindelijk niets anders meer gaan doen dan bourgeois toneel. Uit politiek en maatschappelijk oogpunt deden ze daar ook best interessante dingen." Hij behoorde nu tot de vaste acteurs van het RO-theater.
Hij zou nog meer standpunten bijstellen. Ook Rotterdam, 'een tochtige stad in puin' die hij in 1960 achter zich had gelaten met de gedachte er nooit meer te gaan wonen, kwam weer in beeld. Hij was vastbesloten om vanuit zijn woonplaats Eindhoven op en neer te blijven reizen. Maar binnen een paar weken had Rotterdam zijn hart gestolen en nu wil hij er nooit meer weg. Na jaren in kraakpanden te hebben gezeten woont hij al weer 20 jaar in hartje centrum.
Op verzoek van het RO-theater zette hij nu zijn eerste schreden op het gebied van de vertelkunst. Het ging om een stuk uit het omvangrijke epos "Omeros"van de Caribische toneelschrijver Derek Walcott, dat wordt gezien als de Caribische herschrijving van de Ilias en de Odyssee van Homerus. Walcott kreeg in 1992 de Nobelprijs voor de literatuur. Keesmaat bouwde hiermee veel ervaring op.
"Zittend in een kring ging ik dan vertellen. Je gaat dan letten op wat je publiek doet: iemand kijkt op zijn horloge of zit te gapen. Het was heel confronterend om mensen in de ogen te kijken terwijl ik een verhaal aan het vertellen ben. Ik heb geleerd om met allerhande situaties om te springen, zoals: waar kom je terecht, hoever zit je van je publiek af, hoe kun je het ook voor grote groepen intiem houden, wat doe je als iemand opstaat, wegloopt en weer terug komt, omdat die vindt dat dat moet kunnen."
Het werd een groot succes.
Daarna werd hij benaderd met het verzoek de Metamorphosen van Ovidius te lezen in de vertaling van Marietje d'Hane, die net was uitgekomen. Het was de bedoeling om er een reeks korte itempjes voor de televisie van te maken. Keesmaat begon met lezen, vond het erg mooi en streepte een paar verhalen aan die hij erg bijzonder vond. Hij en zijn collega actrice Marieke van Leeuwen leerden ieder twee verhalen uit het hoofd.
Toen het RO-theater ging verhuizen en de verbouwing van het nieuwe theater in volle gang was, werd op enig moment een aantal mensen uitgenodigd om de voortgang hiervan te bekijken.
"Dat was midden in de winter en het was koud. Er stond een lange tafel met kaas, wijn en noten, er waren dekens. En in die setting heb ik met Marieke, ieder aan een kant van de tafel, de verhalen uit de Metamorphosen voorgedragen. Dat heeft een en ander in gang gezet en we werden daarna tientallen keren opgetrommeld om deze verhalen te vertellen. Het is ook voor televisie verschenen. In zes uitzendingen van bijna een half uur zag men 100 mensen aan lange tafels een maaltijd eten in het RO-theater. Zeven acteurs liepen er verspreid tussendoor en om de zoveel tijd tikte een van de acteurs op een glas. Dan werd het stil en kwam er een verhaal. Ik had toen twee verhalen waaronder dat van Orpheus."
Het RO en Keesmaat wilden wel verder op dit terrein, naast het gewone toneelspelen. Ze hoorden dat Marietje d'Hane bezig was met de vertaling van Aeneas van Vergilius.
"We hebben de kladvertaling bijna letterlijk onder haar handen weggetrokken om Dido en Aeneas te maken. We wilden de tekst wel bekorten. Dat vond Marietje d'Hane geen probleem, omdat ze zag dat wij er respectvol mee omgingen. Het project heeft twee jaar geduurd en Marietje is er voortdurend bij betrokken geweest. De regie was in handen van Peter Sonneveld. We begonnen met een half uur uit het boek te vertellen. We haalden er een paar mensen bij, bloemetje op tafel, open haard aan; gewoon om te kijken of mensen het mooi vonden. Het werd steeds verder uitgebouwd en uiteindelijk is het een voorstelling van anderhalf uur geworden, in de grote zalen, met 5 strijkers die Purcell speelden. Dat hele project heeft van begin tot einde 5 jaar geduurd en ik heb het zeker 60 keer in de grote theaters gedaan onder regie van Peter Sonneveld."
Het RO vroeg hem daarna of hij een vervolg wilde doen en dat is het Gilgamesj epos geworden, het oudste – 5000 jaar - heldenepos uit de wereldliteratuur, afkomstig uit Mesopotamië (Irak). Ook hiermee trad Keesmaat op in de theaters, weer onder regie van Peter Sonneveld. In de loop van de jaren is zijn manier van voordragen wel wat veranderd.
"Het is steeds meer van mezelf geworden. Dat betekent dat het nieuw blijft en niet

te strak”

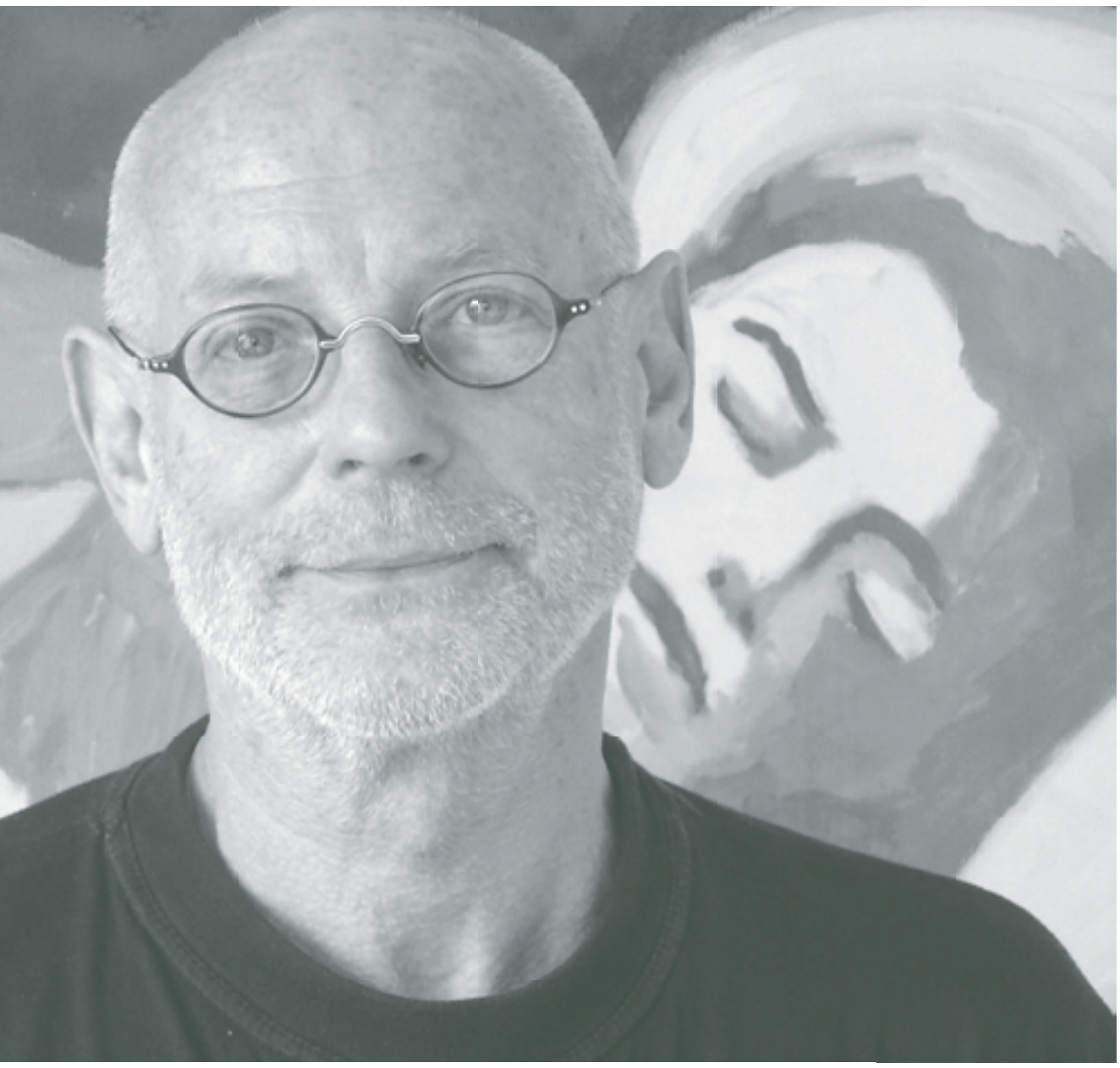

verveelt. Peter Sonneveld hamerde er altijd op dat het niet te “veel” moest zijn, maar ook niet te strak. Ik mocht niet uitbeelden, geen stemmetjes doen, niet te kinderlijk overkomen. Ik houd het nog steeds strak, maar zoek wel de grenzen van expressie op. Peter kijkt voor mijn gevoel nog steeds mee over mijn schouder ook al regisseert hij mij niet meer. En soms denk ik dat hij het misschien niet goed had gevonden, maar ik vind het wel goed. Zijn principes huldig ik wel. Peter heeft mij geleerd veel soberder met mijn gebaren te zijn. Nu ik het alleen doe, ben ik wat losser geworden al heb ik die soberheid wel in mij. Het blijft ook lastig in hoeverre je de emotie bij een vertelling mag toelaten. De dood van Priamus grijpt mij aan. Aan de ene kant mag de acteur, als verteller, niet huilen. Dat is een vuistregel. Maar als de emotie binnen de perken blijft, laat ik die wel toe. Daaronder zit dan weer een andere laag: zoiets van mijn schoenen knellen, straks moet ik nog dat hele end naar huis rijden of heb ik het gas wel uitgedaan. Het gaat allemaal tegelijkertijd. Ik raak niet meer uit mijn doen als ik mensen op hun horloge zie kijken. Maar als ik merk dat mijn concentratie wordt aangetast dan heb ik altijd na een minuut of vijf een paar mensen in mijn publiek ontdekt waarvan ik weet dat ik daar “veilig ben”. Daar richt ik me dan op tot ik weer rustig ben en mijn concentratie weer volledig terug is. Ik houd ook altijd een inleidinkje, ook om mensen gezien te hebben. Ik kom niet op, maar praat van te voren met de mensen. Ik kom niet toneel spelen, maar een verhaal vertellen”

Werd Keesmaat in 2005 “slechts” genomineerd voor de prestigieuze Louis d’Or, de belangrijkste prijs in de toneelwereld voor de vertelvoorstelling Gilgamesj, in 2006 mocht hij de Louis d’Or in ontvangst nemen voor de beste mannelijk hoofdrol in de toneelbewerking van Bernlefs roman Hersenschimmen. Ook werd hij in 2004 genomineerd voor de Arlecchino voor zijn bijrol in het derde stuk van de Proust-serie. Deze informatie heb ik niet van Keesmaat zelf. Hij hoeft niet op de voorgrond. Hij is een bescheiden, buitengewoon sympathieke man die acteren niet als zijn roeping ziet maar toch een groot acteertalent heeft meegekregen.

Het grote toneel heeft hij vaarwel gezegd. Hij geniet van zijn pensioen, maar hij legt zich nog steeds toe op de vertellingen voor een kleiner publiek.

Joop Keesmaat. Een onvergetelijke ervaring om hem te zien optreden.

Joop Keesmaat is te boeken via:
joop.keesmaat@gmail.com
of telefoonnr: 010 – 213 14 10

Hieronder alvast een voorproefje.
Weet u het nog?

Verteld **DOOR JOOP KEESMAAT**

Ovidius’ Metamorphosen

Publius Ovidius Naso, Romeins dichter onder het bewind van keizer Augustinus. In 8 na Christus werd hij, op het toppunt van zijn roem, om onbekende redenen door deze keizer verbannen naar Tonnis (tegenwoordig Costanza in Roemenië aan de Zwarte Zee) alwaar hij in 17 na Christus stierf.

Phaëton en de Zonnewagen

Phaëton wordt geplaagd, omdat hij beweert de zoon van de Zon te zijn. Zijn moeder raadt hem aan bij zijn vader zelfbevestiging te vragen. De jongen doet het, vraagt de Zon een bewijs en krijgt dat. Met rampzalige gevolgen…

Orpheus en Eurydice

Dat Eurydice op haar huwelijksdag door een slang wordt gebeten en sterft, is algemeen bekend. Dat Orpheus haar uit het Dodenrijk terug krijgt weet iedereen. En ook dat hij haar weer verliest, omdat hij omkijkt, wat niet mocht. Maar dat het uiteindelijk goed afloopt is minder bekend.

Myrrha

Adonis, die naam zegt ons allemaal wat: een mooie man, de mooiste man wellicht. Maar waar kwam hij vandaan? Wie waren zijn ouders? Zijn moeder was een Mirreboom…

Een pikante geschiedenis!

Vertaling **METAMORPHOSEN: MARIETJE D’HANE-SCHELTEMA**

Het Gilgamesj-epos

Het Gilgamesj-epos is een van de oerverhalen van de mensheid; een van de oudste literaire teksten ter wereld. Het is geschreven in spijkerschrift op kleitabletten. Het heeft een universeel thema: de angst voor de dood en de zoektocht naar onsterfelijkheid. Men neemt aan dat Gilgamesj heeft geleefd in de 27e eeuw voor Christus, als koning van Oeroek, een stad tussen de Eufraat en de Tigris, in het huidige Irak. Kort daarna moet de legendevorming op gang gekomen zijn.

Gilgamesj, hij die alles gezien heeft

Net als de Griekse tragedie, maar eeuwen eerder, geeft het epos uitdrukking aan een tragisch levensgevoel. Koning Gilgamesj, een jonge overmoedige held, krijgt door de goden een vriend, Enkidoe, toegewezen waarmee hij op avontuur kan gaan. Samen verrichten ze heldendaden: ze verslaan het monster van Choembaba en tarten de godin van de liefde.

Wanneer Enkidoe sterft, komt Gilgamesj in een diep existentiële crisis terecht: smartelijk verdriet om zijn vriend en angst voor de dood. Hij gaat op zoek naar het eeuwige leven, maar leert uiteindelijk dat hij zich bij de eindigheid van het leven moet neerleggen.

Het verhaal van hun vriendschap en de dood van Enkidoe behoort tot de ontroerendste uit de hele wereldliteratuur. Vijfduizend jaar geleden werd de kern van het menselijk bestaan met zijn verlangen naar vriendschap en liefde en zijn angst voor eenzaamheid en dood, al op aangrijpend poëtische wijze uitgedrukt

Dido en Aeneas

Publius Vergilius Maro (70 – 19 voor Christus) is een van de grootste dichters uit de Klassieke Oudheid. Zijn reputatie heeft hij te danken aan drie werken: de ‘Bucolica’ (gedichten over het herdersleven), de ‘Georgica’ (een gedicht over het boerenbedrijf en het epos ‘De Aeneïs’.

De Aeneïs, het Romeinse nationale epos, moest een tegenhanger zijn van de Ilias en de Odyssee, van de Griekse dichter Homerus. De invloed van Vergilius’werk op latere generaties is zeer groot geweest.

Oorlog en liefde

Het verhaal van Dido en Aeneas is een gedeelte uit het epos “De Aeneïs” over het wedervaren van de Trojaanse prins Aeneas na afloop van de Trojaanse oorlog.

Na de val van Troje vlucht Aeneas de brandende stad uit. Hij lijdt schipbreuk en strandt door een storm op de kust van Libië, bij de stad Carthago waar de uit Phoenicië gevluchte Dido als koningin heerst.

Aeneas wordt door koningin Dido gastvrij in Carthago ontvangen. Op verzoek van Dido vertelt Aeneas over de inname van Troje en de daarop volgende verwoesting van de stad. Zijn moeder, de godin Venus, heeft hem de opdracht gegeven een nieuwe stad te gaan stichten in het westen, het toekomstige Rome. Dido hangt aan zijn lippen. Tussen hen beiden ontstaat een onstuimige liefde. Als de god Juppiter hiervan hoort, wijst hij, via zijn boodschapper Mercurius, Aeneas streng op zijn plicht een nieuwe stad te stichten. Aeneas laat de koningin eenzaam achter. Zij pleegt zelfmoord met het zwaard dat Aeneas haar heeft gegeven. De vloek van de stervende koningin vergezelt de Trojanen op hun verdere reis en wordt uiteindelijk vervuld: Rome kent geen ergere vijand dan Carthago.

Vertaling **VERGILIUS: MARIETJE D’HANE-SCHELTEMA**

Muziekfragmenten: opera Dido en Aeneas van Henry Purcell (1659-1695)

profiel

In iedere Tolle stellen wij middels een "profiel" een lid van Semper Floreat aan de lezers voor. Dit lid mag van de gelegenheid gebruik maken zichzelf eens goed neer te zetten, een herinnering aan het Erasmiaans op te lepelen en op zoek te gaan naar vrienden van vroeger.

Stavroula Mougiakos

Examenjaar: **1997**
Is getrouwd/woont samen met: **NVT**
Kinderen: **NEE**

Favo-vak: Nederlands
Favo-leraar: de docenten van mijn favoriete vak: Annelies van Dijk, Hans Overheul en Jim Koster

Vrienden op het EG: Natasja van Vuuren, Judith Wegman, Siemkje Batenburg, Marcel Sparreboom, Perry Kanters, Ivo Andriessen, Annemarie Braun
Vrienden, die nog van het EG over zijn: Natasja. Judith zie ik af en toe.

Zou graag nog eens contact hebben met: met de meesten heb ik inmiddels contact via Hyves, LinkedIn en Facebook

Studie/Carrièreverloop: Na het Erasmiaans naar de Hoge Hotelschool in Maastricht, afgestudeerd in 2001. Mijn eerste baan was Banquet Sales medewerker in het Bilderberg Parkhotel in Rotterdam. Na twee jaar heb ik de overstap gemaakt naar het Erasmus MC. Op de afdeling huisartsgeneeskunde was ik assistent manager bedrijfsvoering. Naast de logistieke planning organiseerde ik alle congressen en evenementen van de afdeling. Eind 2006 hebben mijn zus en ik ons eigen congres- en evenementenbureau A-delphi Events opgericht. www.a-delphi.nl

Hoogte-/dieptepunten: Op het Erasmiaans heb ik meerdere dieptepunten meegemaakt: de scheiding van mijn ouders, blijven zitten in de eerste en de derde klas. Maar daarna is het gelukkig alleen maar beter gedaan. De Hotelschool heb ik met gemak doorlopen, daarna twee leuke banen gehad. En nu is het fantastisch om ondernemer te zijn, ik wil nooit meer in loondienst!

Toekomst: Er zijn nog zoveel ambities, ideeën, concepten en plannen die we met ons bedrijf willen uitvoeren. Vooral blijven doen wat ik leuk vind, zonder te "moeten" werken.
Elke dag een half uur besteden aan persoonlijke ontwikkeling, en me verdiepen in zaken die we op school niet leren. Verder wil ik nog veel mooie reizen maken en in goede gezondheid genieten van het leven samen met de dierbare mensen om me heen.

Anique van der Hoop - Eschauzier

Examenjaar: **1989**
Is getrouwd/woont samen met:
KEES VAN DER HOOP
Kinderen: **3 DOCHTERS, JOSEPHINE (11), FLORENTINE (7), ROBINE (5)**

Favo-vak: engels

Favo-leraar: Hans Ruitenbeek

Vrienden op het EG: Martina Mackay -Pannekoek, Steven Mackay, Cynthia de Wild, Martijn Figee, Steven Storm, Michael van der Ploeg, Siemen Jongedijk, Kirsty Mulder

Vrienden, die nog van het EG over zijn: Steven en Martina Mackay, Martijn Figee, Steven en Loes Storm – Tjepkema, Michael van der Ploeg

Zou graag nog eens contact hebben met: Kirsty Mulder

Studie/Carrièreverloop: Half jaar Florence om Italiaans te leren, 1 ½ jaar Hogere Hotelschool Maastricht, 2 ½ jaar InterCollege Management School (diploma), 1 jaar receptie Hotel de Kievit (Wassenaar), 1 jaar uitzendwerk, 1 jaar PR consultant voor een PR bureau gespecialiseerd in IT, gestopt met werken i.v.m. uitzending Kees naar Indonesië. Nu de kids wat groter zijn, een aantal uren per maand secretarieel en creatief werk. Veel vrijwilligerswerk.

Hoogte-/dieptepunten: Hoogtepunt uitzending naar Indonesië en het ontdekken van een hele andere wereld, dieptepunt: het krijgen van een dochter (2e) met een hartafwijking

Toekomst: Kinderen begeleiden in verdere schoolopleiding, verder ontplooien betaalde werkzaamheden, meer tijd voor creatieve ontplooiing, doorgaan met vrijwilligerswerk.

Paul Hoes

Examenjaar: **1979 (START 1972, DE EERSTE KLAS GEDOUBLEERD)**
Is getrouwd/woont samen met:
GETROUWD MET ANITA (GEEN ERASMIANA)
Kinderen: **2 +3 KINDEREN (5 TOTAAL DUS)**

Favo-vak: Aardrijkskunde, Biologie. Gek genoeg toch voor B-pakket gegaan.

Favo-leraar: Backhuijs en Taselaar en mw. Brada in mijn eerste schooljaren, en daarna allen bij wie ik favoriet was.

Vrienden op het EG: Nog vele. Ik ben in de gelukkige omstandigheid nog opvallend veel vrienden, vriendinnen en goede bekenden van weleer te zien en te kunnen koesteren. Joop Molenaar, Rob den Braasem, Marjolein Leibbrandt en Jacqueline Jansen zijn van het eerste uur en nog prominent in mijn leven aanwezig.

Zou graag nog eens contact hebben met: Ik ben een fervent bezoeker van de lustrumreunies, ik heb er niet één gemist na het behalen van mijn diploma. En zal dat ook niet gaan doen zolang ik in staat ben. Daar wil ik eigenlijk zoveel mogelijk Erasmianen zien waarmee ik omging in mijn schooltijd.

Studie: fysiotherapie in Rotterdam. Vanaf 1984 zelfstandig fysiotherapeut in Bergschenhoek (tel. 010-5213941), vanaf 1998 ook in Utrecht (030-2917270). Daarnaast freelance sportjournalist geweest (1998 tot 2008) voor De Telegraaf.

Hoogte-/dieptepunten: Op het privé- en zakelijk vlak uiteraard de nodige diepte- en hoogtepunten, maar dat is 'normaal' en ik zou deze liever 'markante momenten' willen noemen waardoor je gevormd wordt tot wie je bent. Dus vind ik deze punten niet het benoemen waard.

Toekomst: Onder het drievoudig motto: 'carpe diem', 'houd humor' en 'wees jezelf broeder'.

Annelies van Dijk

Belofte maakt schuld. De (oude) redactie van de Tolle Belege had Annelies beloofd haar mail-adres te vermelden, zodat oud-leerlingen eventueel in contact kunnen treden met haar. Uiteraard vermelden wij dit adres en moedigen iedereen aan er gebruik van te maken.

— *email* **ANNELIES VAN DIJK: JCEMVANDIJK@PLANET.NL**

Oproep Videomateriaal

Semper Floreat is begonnen met het samenstellen van een DVD over het Erasmiaans. Het wordt een mengeling van oude en nieuwe beelden en we zijn zeer benieuwd of er nog mensen zijn, die thuis bewegend beeld hebben. Mocht dit zo zijn, dan vragen wij U contact op te nemen met de samensteller van de DVD,

naar **DENNIS BODDÉ: DENNISBODDE@ONLINE.NL.**

Oproep:

Op het lustrum van 8 november jl. heeft Semper Floreat een fototentoonstelling georganiseerd van 25 foto's vanaf 1880 tot 1980, waaronder foto's van docenten, klassenfoto's en schoolreizen. De foto's hebben de afmeting van een poster en zijn afgedrukt op aluminium. De foto's zijn te koop. Een aantal is door school gekocht. Er waren ook enkele belangstellenden die hebben aangegeven een foto te willen aanschaffen, maar helaas is de lijst met inschrijvers bij de wisseling van het bestuur niet boven tafel gekomen.

Wij verzoeken diegenen, die zich destijds hebben opgegeven, om contact met ons op te nemen. Het is nog steeds mogelijk om afdrukken te kopen. Van elke foto is slechts één exemplaar. Mochten er meerdere mensen geïnteresseerd zijn in dezelfde foto dan kan die worden nabesteld alleen de kosten zullen dan veel hoger uitvallen. In de tweede helft van 2009 zullen de foto's op de website van Semper Floreat te zien zijn. Nu plaatsen we vast een paar foto's om de expositie nog even in herinnering terug te brengen.

De foto's kosten 45 Euro per stuk en dat is echt een koopje!

Informatie: **ADMINISTRATIE@SEMPERFLOREAT.NL**

Notulen Algemene Ledenvergadering

Semper Floreat **d.d. 18 februari 2009**

Aanwezig namens het bestuur:

Hanneke van de Wel (praeses), Claasje van Dijk-Egbers, Anique van der Hoop-Eschauzier, Ninette Zeddeman-Pronk, Reinoud den Haan, Eric de Jong, Marielle Gispen-Pronk (notulen).

Aanwezig namens de school:

Jankees Ouwerkerk (conrector) Leden: Judith Wegman, Lisa Drost, Marjolein Leibbrandt, Margot van der Schalk, Toop de Vries-Petit, Walter Baghuis, Willem Stricker, Dennis Boddé, Steven Mackay, Bert Kanters, Jaap van Oostendorp, Leen Bongers, Klaas Taselaar, Gijs Voûte.
Afwezig met kennisgeving:
Kees de Graaff.
Ziek naar huis:
Bernd van Dijk (kascommissie).

Opening

Hanneke van der Wel opent de vergadering en heet de aanwezigen welkom op deze bijzondere vergadering. De ALV is naar voren geschoven vanwege bestuurswisseling.

Notulen ALV d.d. 22 mei 2008

Er zijn geen opmerkingen n.a.v. vorige notulen.

Ingekomen stukken

Er zijn geen ingekomen stukken behalve afmeldingen voor de vergadering. Marielle merkt op dat er fout zit in brief voor aankondiging ALV: bespreking vorige notulen: staat 18 april 2007, moet zijn 22 mei 2008.

Buitenleden.

Er zijn 4 nieuwe buitenleden: Marietje d'Hane-Scheltema, Bert Kanters, Leo Molenaar en Hans Ruitenbeek.
Er is een vraag wat buitenleden zijn:
Marielle: ook degenen, niet oud-leerling zijnde, kunnen in aanmerking komen om lid te worden van SF. Zij zijn dan op bepaalde manier zeer betrokken (geweest) bij de school. Het bestuur benoemt de buitenleden. Zij betalen geen contributie. We hebben er nu in totaal 6.

Huishoudelijk jaarverslag.

Er zijn verder geen opmerkingen naar aanleiding van het huishoudelijk verslag.

Financiële jaarverslag

Eric de Jong meldt dat het bestuur al jaren zijn best doet om niet al te veel geld over te houden. Uiteindelijk is dat dit jaar gelukt, door organisatie van het lustrum. Heeft veel geld gekost. SF kon het zich goed veroorloven. Voorzichtige begroting voor 2009: Eric: "Ik denk dat we er heel mooi uit gaan komen en dat het nieuwe bestuur flink kan gaan sparen voor de volgende reünie"

Gijs Voûte vraagt hoe het zit met het drukwerk: gaat men misschien over op website/email enz.
Marjolein Leibbrandt: merkt op dat men veel zaken via email kan doen maar voor Tolle is dat geen optie.
Anique van der Hoop stelt dat werken met e-mail niet zaligmakend is. Het gaat een tijdje goed: maar op enig moment krijg je de helft terug. Die mensen zijn dan niet meer te traceren via e-mail. Emailadressen zijn te veranderlijk en oudere mensen beschikken niet altijd over e-mail.
Marielle: wel van iedereen die nu van school komt.

Kascontrole 2007 en 2008

"Geacht bestuur,
Onlangs hebben wij de financiële huishouden over 2007 en 2008 van Semper Floreat gecontroleerd. Wij bevelen aan beide jaarrekeningen goed te keuren.

Enkele opmerkingen:
- De controle heeft plaatsgevonden op basis van de cijfers op 31/12/2007 en 31/12/2008.
- Van de spaarrekening stamt het laatste afschrift van 5/5/2008 (Eur 3234,63); er mag echter verwacht worden dat dit ook de stand per 31/12/2008 is (rekenafschrift wordt alleen verstuurd per mutatie).
- Van de ABN rekening is het saldo bekend per 31/12/2008 (Eur 2559,07); in de balans is per 31/12/2008 echter de situatie per 1/1/2008 weergegeven (Eur 1997,77) omdat door de penningmeester sindsdien geen rekenafschriften zijn ontvangen; het verschil van Eur 561,30 wordt een positief resultaat op de gepresenteerde balans. Verwacht mag namelijk worden dat dit alleen bijschrijvingen voor contributie zijn; de penningmeester heeft ons verklaard dat er sinds 1/1/2008 geen uitgaven van deze rekening zijn gedaan.
- In totaal kent Semper Floreat ruim 800 leden; er zijn 642 betalingen gesignaleerd. Dit betekent dat er niet-betalende leden zijn. Dit is het bestuur bekend: afgesproken procedure is dat van niet-betalers na vier jaar automatisch het lidmaatschap wordt opgezegd. Op de balans is geen enkele reserve opgenomen mocht alsnog tot betaling worden overgegaan.
- De begroting van 2008 toont een post van Eur 1000,-- voor de uitgaven reünie. In werkelijkheid zijn de uitgaven Eur 14500,-- geweest. Dit verschil wordt verklaard doordat in de begroting van 2007 al rekening was gehouden met het vrijvallen van de reservering voor de reünie (jaarlijks wordt een bedrag van Eur 2500,-- uit de contributie gespaard voor de volgende reünie) en de begroting 2008 niet is aangepast op werkelijk resultaat 2007.
- Onze complimenten gaan uit naar de zeer ordelijke administratie die Eric de Jong heeft gevoerd.

Met vriendelijke groet,
Jasper Cornelis & Bernd van Dijk
Kascommissie Semper Floreat"

Vraag Willem Strickler of het nou de decharge van de kascommissie of van de penning¬meester is. Hanneke van der Wel licht toe dat er elke twee jaar een nieuwe kascommissie benoemd moet worden. Er zal dit jaar weer een nieuwe benoemd worden.

Lustrum

Mevrouw Van der Schalk meldt dat ze heeft genoten van het lustrum en met name van het symposium. Leerlingen die hielpen waren heel erg behulpzaam, geen moeite was teveel.

Vraag: is 1200 bezoekers van het lustrum een schatting?
Marielle: ja, er hadden zich veel meer aangemeld. Dat kon men zien aan de badges die zijn blijven liggen bij de kassa. Maar we konden geen hoofden tellen.
Lustrum was groot succes.
Het symposium was niet door Semper Floreat georganiseerd maar door Leen Bongers, Leo Molenaar en Bert Kanters. Die hebben met organisatie van het symposium wel meegelift met lustrumcommissie (o.a. uitgaande correspondentie en advertenties).
Leen Bongers stelt dat de samenwerking tussen lustrumcommissie en organisatoren symposium erg goed is geweest. De voorbereiding van het symposium heeft toch wel 5 jaar in beslag genomen, met uiteindelijk grandioos resultaat.
Bert Kanters meldt dat ze nu bezig zijn met de voorbereiding van het lustrumboek met artikelen van onder andere de inleiders van het symposium en van een groot aantal leerlingen. Daarnaast is er een toneelboek. Beide boeken zullen op 28 mei aan oud-leerling Robbert Dijkgraaff, voorzitter van de Academie van Wetenschappen worden overhandigd hier op school. Dijkgraaff zal bij die gelegenheid ook worden uitgenodigd om de eerste van een serie Erasmuslezingen te houden.
Het lustrumboek is in eerste plaats een verslag van maar paar dagen voor het lustrum was er de grote Erasmus herdenking en daar gaat lustrumboek ook over.

Hanneke van der Wel merkt verderop dat lustrumcommissie erg hard heeft gewerkt en bedankt de commissie voor al haar inspanningen.

Bestuurswisseling

Het oude bestuur heeft te kennen gegeven ermee te willen stoppen behalve Marielle Gispen-Pronk. De namen van de nieuwe bestuursleden zijn: Klaas Taselaar, Dennis Boddé, Kees de Graaff, Walter Baghuis, Marjolein Leibbrandt en Judith Wegman
Klaas Taselaar zal praeses worden.
Hanneke draagt oude raamsleutel over aan Klaas als voorzittershamer.

Klaas Taselaar neemt het woord: hij is vanaf het begin lid geweest van SF en leest de Tolle Belege graag (goede artikelen en steeds beter geworden). Het lustrum was erg goed, nog nooit zo leuk geweest als nu, met zeer veel programmapunten. Hij vertelt verder dat hij vroeger praeses van de RGB is geweest, evenals voorzitter van de leerlingenraad want daar was niemand voor te vinden en hij was toen ook al hoofdredacteur van Tolle lege want ook daar was niemand voor te vinden. Hij zat als enige jongen in een klas met 11 meisjes. Toen hij mededeling in de Tolle Belege las dat Hanneke ermee stopte vroeg hij aan Marielle om mee te doen die daarop antwoordde: graag "want we kunnen niemand krijgen!".
Er is al een stiekeme vergadering geweest waarin al wat plannen zijn ontvouwd.
Klaas is verheugd te mogen constateren dat Willem Stricker de taken van een nieuwe kascommissie op zich wil nemen.
Verder: ijkpunt voor de komende jaren is het oude bestuur overtreffen in zijn resultaten.

Bij acclamatie wordt oude bestuur formeel gedechargeerd en nieuwe bestuur benoemd.

W.v.t.t.k.

Mevrouw De Vries merkt op dat haar man die ook lid is geen brief heeft gekregen.

Gijs Voûte: voordeel van digitaliseren is dat je wat vaker kunt mailen. Misschien een idee om op deze manier maandelijks een update te geven van zaken die Erasmianen zouden interesseren.
Dennis Boddé: begint bij het actualiseren van je website

Klaas Taselaar: "We hebben daar tijdens onze 1e officieuze vergadering al over nagedacht wat de meest aantrekkelijke en werkbare manier is om met de leden te communiceren: wat doe je nog op papier, wat doe je digitaal, wat is de rol van de website. Is al over gemaild maar we hebben afgesproken dat we dat echt in plannen omzetten na deze avond als we benoemd zijn".

Jankees Ouwerkerk: agendapunt inbouwen wat is er afgelopen jaar aan bijzonders gebeurd is.
Afgelopen zaterdag vacature voor nieuwe rector.
Rector a.i. maar voor jaar benoemd. Heeft rust in tent gebracht. Was heel onverkwikkelijke periode. De crisis is wel achter de rug. Raar jaar: wisseling van rectoraat, overlijden van drie meisjes door ongeluk in België. De dood van deze drie meisjes heeft vreselijk veel impact gehad en dat gaat zeker door tot aan diploma-uitreiking. Die wordt anders dan alle andere diploma-uitreikingen, die Jankees ooit in zijn leven heeft gedaan. Men kan haast niet beseffen hoe erg dat is geweest.
Wat betreft de nabije toekomst van de school. Vorig jaar vertelde Jankees dat er nieuwbouw aan zat te komen. Dat gaat niet door. Men zit nu op een ander spoor en dat heeft te maken met het feit dat het bestuur (BOOR) heeft besloten dat de school niet meer procedure mag hanteren waarmee de school een groot aantal leerlingen kon reduceren tot behapbaar aantal leerlingen. Kind met vereiste CITO score en juiste advies moet hoe dan ook toegelaten worden. Voorheen was er mogelijkheid via gesprekken met kinderen bijv. motivatie en taalscore mee te laten wegen (school geeft onderwijs in minstens 7 talen!) Mag niet meer van BOOR. Probleem school nu is dat ze al 250 aanmeldingen hebben. Ze moeten nu tien eerste klassen maken. Meer ruimte voor kluisjes, fietsen en noodlokalen. Nog drie jaar overbruggen met veel leerlingen maar augustus 2011 komt er tweede openbare categoriale gymnasium op Zuid (geen dependance).
Aantal allochtonen neemt gek genoeg af.
Volgende jaren blijft Jankees conrector. Is goede zaak dat er nog iemand is met wortels in deze school (Jankees sinds 1977 verbonden aan school) want Sjoerd v.d. Berg (ook conrector) is van buitenaf.

Willem Stricker: banden aanhalen met bestuur SF en Stichting Vrienden van het Gymnasium. Hij bedankt Reinoud den Haan voor oproep in de Tolle Belege: heeft wat opgeleverd.

Klaas Taselaar bedankt Reinoud den Haan voor al zijn activiteiten voor TB.
Reinoud heeft het met plezier gedaan (14 stuks) maar is nu wel uitgeschreven.
Hanneke van der Wel bedankt het oude bestuur voor de gezellige tijd met twee lustra en sluit hierna de vergadering.

agenda

Belangrijke data in de Agenda Erasmiaans Gymnasium

Juni
- Erasmiaans Kweekvijver voert de toneelvoorstellingen "Casanova" en "Nacht" op
- Inauguratie van nieuwe Erasmianen (10 juni)
- Diploma-uitreiking (20 juni)

Juli
- Promotie in Laurenskerk (9 juli)

ledenlijst

NIEUWE LEDEN

1942 B.J. Peteri-Peet (Bertha)
Rozenburglaan 31
3062 EB Rotterdam
010-4527529
b.peteripeet@chello.nl

1949 G.B. Mélis-de Vries (Grietje)
Prunuslaan 23
2641 AW Pijnacker
0173-693090
H.J.melis@xs4all.nl

1949 M.A. van der Perk (Matthee)
Soestdijkseweg 272
3721 AK Bilthoven
030-2281641
m.a.v.d.perk@net.hcc.nl

1950 M. van der Ven-Oudemans (Miep)
Kralingseweg 111
3062 HB Rotterdam
010-4527428

1951 F.D. van Arkel (Fransje)
Stedeke 12
7478 RV Diepenheim
0547-352469

1951 L. van der Knaap (Ina)
C. Bloemaertsingel 63
3067 NK Rotterdam
010-4212866
L.v.d.Knaap@kpnplanet.nl

1951 P.C. van Wijngaarden (Piet)
Duinlaan 81
5691 EJ Son
0499-471946 /06 44012343
p.c.vanwijngaarden@kpnplanet.nl

1953 mr. R.Blekxtoon (Rob)
Hoornwerk 4
7201 GT Zutphen
0575-511902
r.blekxtoon@xs4all.nl

1958 A.I.G. Hage (Annemarie)
Huis te Landelaan 514
2283 VK Den Haag
070-3931718
aig.hage@planet.nl

1955 E.J de Ru-Koek (Annelies)
Veldweg 37
8051 NM Hattem
038-4448402
derukoek@hetnet.nl

1959 dr. J.W.Meilink (Jan Willem)
Terbregse Rechter Rottekade 173
3055 XD Rotterdam
010-4181197
janwmeilink@telfort.nl

1963 prof. dr. M.B. Katan (Martijn)
(adres: zie boekje)

1964 F. de Bruin (Frits)
Alpenroos 14
2317 EX Leiden
071-5217493
t.f.debruin@kpnplanet.nl

1965 mr. dr. G.J.W. Arendsen de Wolff (Goswin)
Goorbergseweg 31
5124 NE Molenschot
0161-412601
gadw@telfort.nl

1965 H.W.E. Riedlin (Hanno)
Het Steenbeek 18
3951 BM Maarn
0343-441928
giselasit@orange.nl

1975 J.F.Buschman (Jan)
Kerkepad 3
9891 BN Ezinge
06-18974612
jfbusch@telfort.nl

1978 D.P. Boddé (Dennis)
Bagijnenstraat 3 d
3011 HA Rotterdam
dp.bodde@pzh.nl

1978 H.P. Mak (Hans)
Nelson Mandelalaan 126
3707 KP Zeist
mjcanov@hetnet.nl

1980 M.C.J. Groothuizen (Michel)
Coornhertlaan 8
3707 ZL Zeist
030-6933898
Michel.Groothuizen@wxs.nl

1980 R. Roumimper-Delwel (Rita)
Poolsezoom 37
2912 GJ Nieuwerkerk a/d IJssel
06-55847453
rita.roumimper@planet.nl

1981 C.R. Molenaar (Ruud)
Vaalserberg 158
2905 PP Capelle aan den IJssel
06-24689370
crm@casema.nl

1981 mw. H.Zeilmaker (Hanna)
Hogeweg 21
6621 BM Dreumel
0487-572073
hannaz@planet.nl

1983 dr. F.E.E. van der Does (Ferdinand)
Adriaan Paauwlaan 5
3051 HB Rotterdam
010-4047258/ 06-202560169
doesenco@xs4all.nl

1984 W. Baghuis (Walter)
Britse Zoom 16
2912 GK Nieuwerkerk a/d IJssel
0180-325053 / 06-43013246
wbaghuis@compubest.nl

1984 D.Eijer (Dieuwke)
140 East 28th Street Apt 11 B
New York NY 10016
USA
d.eijer@verizon.net

1985 C. Knop (Caroline)
Onderstebosch 17
6228 SC Maastricht.
043-4082782/ 0654-670608
delacourt@home.nl

1985 E.H. Verkoren (Engbert)
Van Blankenburgstraat 58
2517 XS Den Haag
070-3601471
Engbert.verkoren@alumni.insead.edu

1986 V. Menting (Vincent)
p/a Mubadala Development Company
P.O.Box 45005
Abu Dhabi
United Arab Emirates
vincent.pernille@hotmail.com

1986 P.I. Menting-Kal (Pernille)
p/a Mubadala Development Company
P.O.Box 45005
Abu Dhabi
United Arab Emirates
vincent.pernille@hotmail.com

1986 E.H. Verkoren (Engbert)
Van Blankenburgstraat 58
2517 XS Den Haag
070-3601471
engbert.verkoren@alumni.insead.edu

1988 E.L.J. Bruyninckx (Eunice)
Prinses Julianalaan 80
3062 DL Rotterdam
06-51220172
eunice@adsl-concept.nl

1990 I. Ouwehand (Ivo)
Goereesestraat 81 a
3083 DE Rotterdam
010-4805884
I.Ouwehand@bg.fnv.nl

1992 K. Stolk (Kurt)
Molenlaan 184
3055 GJ Rotterdam
010-5010700
kurt@bricks-buildings.nl

1993 M. Costermans-Klingens (Manja)
Laan van Leeuwesteijn 9
2271 Voorburg
06-43149313
manjaklingens@yahoo.com

1996 S. Troy (Saskia)
Korte Kade 97 b
3062 GP Rotterdam
saskiatroy@hotmail.com

1998 A.Rosier (Andrea)
Zuster Meijboomstraat 271
2331 PH Leiden
andrea_rosier@hotmail.com

1999 J. Pillay (Janesh)
Sumatrastraat 10 b
1094 NC Amsterdam
jpillay@gmail.com

1999 A. Wils (Alexandra)
Bark 136
2991 JG Barendrecht
alexandrawils@hotmail.com

2001 drs. C.M. den Hoed, arts, (Caroline)
Hoogstraat 56 B
3011 PT Rotterdam
06-22948473
c.denhoed@erasmusmc.nl

2001 E.J. Muijden (Emma Jane)
Prinses Julianalaan 60
3062 DK Rotterdam
010-4527296
ejvanmuijden@gmail.com

2001 P. van der Wouden (Puck)
Sumatrastraat 10 b
1094 NC Amsterdam

2004 E. Kruit (Emile)
mr. Troelstrastraat 117
2982 AV Ridderkerk
0180-788630, 06-38014894
emilekruit@hotmail.com

2004 A. Schellekens (Anne)
Korenmolen 33
2906 RA Capelle a/d IJssel
anneschellekens@hotmail.com

2005 M. Roozekrans (Margot)
Laan van Soestbergen 13 bs
3582 SR Utrecht
06-52308066
gootje_ro@hotmail.com

2005 J. Shavit (Jonathan)
Grieglaan 20
3055 TH Rotterdam
010-4564003
j.shavit@kpnplanet.nl

WIJZIGINGEN

1948 mr.ir. F. Rauwenhoff (Ferdinand)
Stoeplaan 9 Flat 22
2243 CV Wassenaar
f.c.rauwenhoff@inter.nl.net

1979 J.H. Brand (Johan)
Brand Family
At Egon Zehnder International
P.O.Box 71902
Dubai
United Arab Emeritates
johan.brand@ezi.net

1980 H.C.E. Kievit (Hélène)
Verlengde Slotlaan 101
3707 CE Zeist
030-2721578
helene.kievit@planet.nl

1980 C.H. Knol (Casper)
Lamrustlaan 197
3054 VG Rotterdam
010-4226273
Casper.Knol@vanlanschot.com

1982 Mw S.N. van Heiningen (Simone)
Alexander Gogelweg 47
2517 JE Den Haag
070-3468899
ap.p@worldonline.nl

1985 mr. A.S. Gratama (Alexa)
dr.Gewinstraat 6
7491 CB Delden

1988 M.C. Bouvy (Charlotte)
Park Vronesteyn 130
2271 HW Voorburg
070-3860650 / 0629241799
cbouvy@xs4all.nl

1989 A. Vuzevski (Ana)
Tuinlaan 2
3111 AT Schiedam
a.vuzevski@yahoo.com

1992 E.L. Baarsma (Liselot)
Oude Waal 38
1011 CD Amsterdam
lbaarsma@CeresGlobal.NL

1992 mr. drs. R.H. den Haan (Reinoud)
Eelderdiephof 116
3521 DM Utrecht
06-45267340
rhdenhaan@hotmail.com

1993 mr. M.L.J. van de Braak (Marlou)
Schotersingel 119
2023 AB Haarlem
06-53781797
marlou.vandebraak@debrauw.com

1993 C. Dijkers (Coen)
H.K. Pootstraat 3
3906 WT Veenendaal
0318-656448
coen.dijkers@hetnet.nl

1993 mr. C. I.J. Thije-Gerding (Caroline)
Jan van Ghestellaan 43
3054 CG Rotterdam
caroline_gerding@hotmail.com

1994 mw. S.J. Macro (Sarah)
Prinsengracht 71
1015 DL Amsterdam
020-4211990
s.j.macro@legal.nl

1995 drs. A. Dikkerboom- Schuijf (Annelien)
Angaren Indias Gata 9 (lgh 1141)
SE-41760 Göteborg
Zweden
+46 31 160266
annelien.dikkerboom@telia.com

1996 drs. drs. J.P. de Jong (Jean Philippe)
Louise de Colignylaan 205
3062 HE Rotterdam
j.ph.dejong@amc.uva.nl

1998 ir. Ph.W.L. Weimar (Philip)
Parkweg 138a
2271 AM Voorburg
weimar@gmail.com

2000 R. Toppinga (Reinier)
Lettenweg 1
70134 Böblingen
Duitsland
031-647687318/004970314271672
reiniertoppinga@hotmail.com

2001 F. Dobrowolski (Florianne)
Vinkenstraat 59 B
3036 XM Rotterdam
06-30035577
florianne.dobrowolski@gmail.com

2001 P.W. Terwindt (Paul)
Marijkesingel 45
2991 BK Barendrecht
paulterwindt@hotmail.com

2002 L.C Dobrowolski. (Linn)
Cornelis Krusemanstraat 58-1 hoog
1075 NS Amsterdam
06-14392467
linndobrowolski@hotmail.com

2002 R.S. de Groot (Romy)
Adelaarstraat 1 A
3514 CA Utrecht
romydegroot@gmail.com

2002 mw. L. Furman (Leana)
Grindweg 22
3055 VA Rotterdam
leanafurman@gmail.com

2003 J. Hogenelst (Jonas)
Korvezeestraat 467
2628 DW Delft
0641-304981
jonasjd@gmail.com

BUITENLID

mw. dr. M. d'Hane-Scheltema (Marietje)
Oostzeedijk 130 b
3063 BH Rotterdam

H.B. Kanters (Bert)
Nieuwehaven 88
3011 VT Rotterdam

ir. L.P. Molenaar (Leo)
Noordeinde 9c
2611 KE Delft

drs. J.C. Ruitenbeek (Hans)
De Twee Morgen 29
4196 JS Tricht
0345-575051
ruitenbeek4@xs4all.nl
docent aardrijkskunde en plv rector/conrector
1985-2004

PERSONALIA

1998 moet zijn 1997 Bastiaan Meerburg

AFGESTUDEERD:

ARTSEXAMEN:

2002 drs. Virginie J.M.Verhoeven op 20-10-2008

GETROUWD:

9-04-2009 Bernd van Dijk (1993) en Geertje Otten.

GEBOREN

15-09-2008 Floris, zoon van Clara Drenth –van Maanen (1998) en Huib Drenth

14-10-2008 Louise Elisabeth, dochter van Erica van der Schrieck-de Loos (1997) en Jeroen van der Schrieck

21-10-2008 Joppe Herbert, zoon van Stan de Kanter (1992) en Vivianne de Groot

03-11-2008 Joris Adric, zoon van Kari Klink-Andriessen (1999) en Arjen Klink

12-12-2008 Kathelijne Anna Francien, dochter van Annelien Dikkerboom-Schuijf (1995) en Ton Bart Dikkerboom

29-01-2009 Philippine Anna Maria, dochter van Merel van den Berg-Kleuver (1989) en Chris van den Berg

OVERLEDEN

1939 mr. L.J. Pieters (Ludo)
1940 L.J. Smits (Lieven Jan)
1951 J. de Ru (Jaap) in 2005

lid worden?

Lid worden? Dat betekent twee keer per jaar een Tolle Belege op de mat met artikelen over het Erasmiaans, in verleden en heden. Verder ontvangt U de actuele ledenlijst met de gegevens van alle leden van Semper Floreat. Ook kunt U gratis naar de vijfjaarlijkse reünie!

Het lidmaatschap kost 12 euro per jaar, voor studenten 7 euro (maximaal vijf jaar). Aanmelden voor het lidmaatschap kan via e-mail en via de gewone post. Vermeld in uw e-mail uw volledige naam, adres, uw jaar van eindexamen en uw telefoonnummer. Uw mail kan naar administratie@semperfloreat.nl

Ondergetekende geeft zich tot wederopzegging op als lid van Semper Floreat:

Naam: _____

Adres: _____

Postcode: _____ Woonplaats: _____

Telefoon: _____ E-mail: _____

Eindexamenjaar: _____

Handtekening: _____

Graag opsturen naar: Semper Floreat, p/a Tankenberg 140, 2905 RC Capelle aan den IJssel

prijsvraag

ER IS NIETS LEUKERS DAN EEN LEKKER STUKJE VERTALEN UIT HET LATIJN.

Onderstaande tekst is een fragment uit het nummer "Song for Europe" van Roxy Music. Het staat op het album "Stranded" uit 1971. Het nummer is geschreven door Bryan Ferry.

Ecce momenta, Illa mirabilia
Quae captabit in aeternum
Memor
Modo Dolores, sunt in dies
Non est reliquum
Vero tantum
Communicamus Perdita

De mooiste vertaling (niet de meest letterlijke) wordt in de volgende Tolle afgedrukt. Uw inzending mag U mailen naar info@semperfloreat.nl onder vermelding van "Prijsvraag".